

ULTRIPJL

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva

Ipavčevi dnevi '82

Letos poteka 10. obletnica odkritja doprsnih kipov skladateljem Ipavcem v zgornjem trgu pred cerkvijo. Že v tem času je

začela potekati akcija odkupa prvotne hiše družine Ipavec. Akcijo so začeli predstavniki skupščine občine in kasneje tudi

predstavniki Kulturne skupnosti Šentjur. Ker ni prišlo do soglasja z lastnico prvotne hiše Ipavcev, se je začela oblikovati zamisel o ureditvi spominskih sob v hiši, kjer je živel in delal dr. Gustav Ipavec in je sedanjí lastnik slikar Joži Ipavec, ki živi sedaj v njej. Za javnost bosta odprti dve spominski sobi v desnem krilu hiše, kjer bo razstavljena zbirka, ki jo sestavlja notni material glasbenih del in listine, nekateri osebni predmeti družine, deli pohištva. Obiskovalcem bodo na razpolago fotografije, brošura in plošča. Zbirka se bo v bodočnosti dopolnjevala.

Izletniki, zlasti mladina so se z avtobusi ustavljali v Šentjurju, si ogledovali doprsne kipe in se ustavljali pred hišama Ipavcev. Želeli so vedeti in videti kaj več o Ipavcih. Ne samo v naši občini, v Sloveniji in še preko naših meja, v jugoslovanski prostor je seglo zanimanje za Ipavce, po predvajanju nadaljevanke na RTV Ljubljana in Zagrebu. Izredno lepe pesmi so s svojo melodiko in bogato vsebino osvojili srca poslušalcev. Pevski moški zbor Skladateljev Ipavcev in tudi ostali zbori naše občine vključujejo njihove pesmi v svoje redne letne koncerte.

Kaj želimo doseči v bodoče?

Oživeti in dati skladateljem Ipavcem v slovenskem glasbenem prostoru tisto mesto in velikino, ki jim po bogati ustvarjalnosti Benjamina, Gustava, Josipa in tudi Alojza pripada.

Doseči, da postane Šentjur glasbeno središče z bogato domačo ustvarjalnostjo zborovskega petja in kvalitetnega razvoja glasbene šole. In ne le to! V Šentjurju naj bi se srečevale vokalne in instrumentalne skupine iz cele Slovenije. Vršila bi se lahko zborovanja glasbenih in tudi zdravniških združenj. S programom ob letošnjem odkritju spominskih sob smo hoteli prikazati nekaj takega. Saj bo: slikarska razstava Joži Ipavca, cvetlična razstava olupševalnega društva in Kmetijske šole, sadjarska razstava. Nastopali bodo zbori iz Rogaške Slatine, France Prešern iz Celja, dekliški zbor iz Velenja, zbor Kliničnega centra iz Ljubljane, peli bodo operni solisti Iliana Bratuš-Kacjanova, Rajko Koritnik in rojkinja Puserjéva, igral godalni kvartet iz

Celja. Prireditve bi nosile naslov »Ipavčevi večeri«.

Kako so potekale letošnje priprave? Spomladi je bil na pobudo profesorja Liške in Kulturne skupnosti Šentjur ter s soglasjem predsednika občine sklican iniciativni sestanek kjer se je začelo. Izvoljeni so bili trije odbori: gradbeni odbor, pod vodstvom Kincel Norberta, ki je imel najtežje delo in je zelo dobro opravil nalogo, drugi odbor je bil izvoljen za notranjo ureditev, pri katerem so pomagali profesor Liška Janko, dr. Dragutin Cvetko in dr. Pokorn iz Ljubljane. Program prireditev je prevzela Kulturna skupnost Šentjur s predsednikom ing. Grdina Vladom. Celotni pripravljalni odbor, ki ga vodi predsednik IS Jager Ivan, je imel veliko dela in ga opravil tako, da bo dogodek širšega slovenskega pomena. Finančno je pomagala Kulturna skupnost Slovenije, ki je že prej namenila osnovo za začetek. Pri nadaljnjem delu so finančno in z delom ter materialom pomagali mnogi obrtniki in organizacije združenega dela ter Krajevni skupnosti Šentjur center in okolica. Vsem tem gre zahvala, da je delo opravljeno pravočasno in jeneje ter v taki kvalitetni obliki, da predstavlja ne le kulturni spomenik, temveč tudi nov korak k ureditvi starega trškega jedra naselja Šentjur. Tako kot so bili Ipavci, zlasti Gustav zelo široki v svojem delovanju — zdravnik, glasbenik, sadjar, župan — tako je sedanja široko zastavljena akcija pokazala pravičen odnos naše družbenopolitične sredine in vseh naših občanov do naših kulturnih vrednot saj se ravno v odnosu do kulture spozna razvitost in vrednost družbene sredine.

Nadalje naj bo v razmislek olupševalnemu društvu Šentjur kaj lahko naredi za estetski izgled in čisto okolje razvijajočega Šentjurja z vključevanjem še drugih kulturnih spomenikov kot je Rifnik, v turistično privlačno središče in ga popularizira v širšo javnost. Pobuda velja tudi sadjarskemu društvu saj so v naši občini odlični pogoji za razvoj sadjarstva in jagodičevja. Slavnostna seja po odkritju spominskih sob v nedeljo 19. 9. bo nakazala smernice nadaljnega razvoja in afirmacije občine Šentjur kot celote na tem področju.

Od tu in tam...

17. 8. 1982 je bil v naši občini na obisku sekretar republiškega odbora sindikata delavcev tekstilne in usnjarske predelovalne industrije tov. Klofuta. Obiskal je kolektiv »Mode« in »Eleganta«, kjer so ga člani vodstev DPO in samoupravnih organov seznanili s problematiko svoje temeljne organizacije in odnosov znotraj DO Toper.

— — —

18. 8. je bil na delovnem obisku predsednik RO sindikata delavcev proizvodnje in predelave kovin tov. Ivan Kramar. Najprej so ga predsedniki osnovnih organizacij s področja kovinsko predelovalne industrije v občini seznanili z rezultati poslovanja v svojih DO, samoupravnim delovanjem in posebej seznanili s problemi, s katerimi se srečujejo v tej panogi. Za tem je obiskal DO »Tajfun« na Planini, kjer se je po razgovoru vodstva OO ZS ogledal še delovni proces.

— — —

2. 9. so člani občinske politične koordinacije obiskali temeljno organizacijo kooperantov KK Šentjur, kjer so jih odgovorni tovariši seznanili s problematiko kmetijske proizvodnje.

— — —

Na OK SZDL je bil na obisku tov. Slavko Glinšek, član IO RK SZDL, odgovoren za kmetijstvo. Zanimal se je za kmetijska vprašanja, melioracije in o posledicah neurja v juniju. Ogledal si je ta področja, prav tako tudi melioracijska dela na Gračnici v izvedbi ZMDA.

— — —

3. 9. je ribiška družina proslavljala 30-letnico delovanja. Ob tej priliki so posameznikom, organizacijam in organom podelili plaketo in priznanje za dolgoletno sodelovanje in pomoč pri opravljanju njihove dejavnosti. Iz naše občine so to priznanje dobili postaja milica, skupščina občine in veterinarska postaja.

— — —

V noči od 4. na 5. 9. je dosedaj še ne odkriti objestnež zlih tri sode rabljenega motornega olja v Pešnico. Zahvaljujoč visoki vodi so mastni madeži odplavali in niso povzročili pogin rib. Objestneža še iščejo.

— — —

11. 9. je bilo občinsko tekmovanje gasilskih enot CZ. Udeležilo se je 13 ekip iz KS, OZD in TOZD. Zmagala je ekipa DO Alpos v vaji s hidrantom, druga je bila ekipa Eleganta, tretja KS Dobje. V vaji z motorno brizgalno je zmagala ekipa Dolge gore, drugo mesto občinska enota CZ in tretje KS Planina.

— — —

12. 9. — KS Blagovna je praznovala svoj krajevni praznik in ob tej priliki podelila bronasti znak OF in priznanja KS najbolj aktivnim krajanom.

— — —

DO VIZ ŠENTJUR OSNOVNA ŠOLA FRANJO MALGAJ ŠENTJUR PRI CELJU

BO VPISOVALA otroke za 1. razred v šolskem letu 1983/84.

Vpisovali bomo otroke, rojene v času od 1. 3. 1976 do 31. 5. 1977.

Vpis bo v osnovni šoli Šentjur:

- v ponedeljek, 27. 9. 1982 od 7.00 do 12.00 ure
- v torek, 28. 9. 1982 od 7.00 do 12.00 ure
- v sredo, 29. 9. 1982 od 7.00 do 12.00 ure
- v četrtek, 30. 9. 1982 od 12.00 do 16.00 ure

Starši, pripeljite k vpisu vašega otroka in prinesite njegov izpisek iz rojstne matične knjige ter otrokovo evidenčno matično številko.

Šentjurski portret

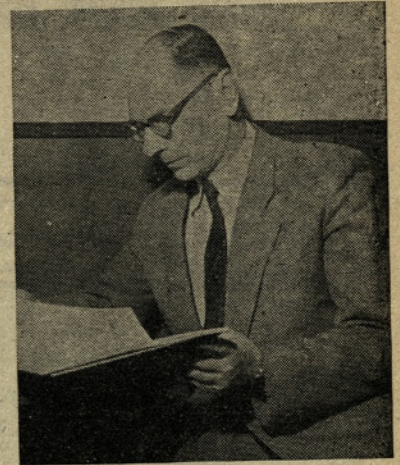
NADALJEVANJE UMETNIŠKE TRADICIJE

Jože IPAVEC je pognal svoje korenine v Šentjurju leta 1910. Poznajo ga vsi, kot potomca znane glasbene družine. Jože ni znan samo kot sin dr. Josipa Ipavca, ampak je slikar, človek, ki v drugo smer nadaljuje umetniško tradicijo svoje rodbine. Pesem skladateljev Ipavcev se nadaljuje s pesmijo Jožetove paleta.

Njegovo plodno likovno delo je pretkano s senzibilnostjo in monumentalnostjo ter predstavlja izjemna pojava v sodobnem likovnem ustvarjanju. Napojen je z lepoto glasbenega ustvarjanja v družinskem krogu. Jože Ipavec je pristno vezan na motiv rodnega Šentjurja in z izjemno neposrednostjo vnaša svojo obogateno vizijo pejzaža. V svojih slikah išče neposreden kontakt z naravo, ustvarja svoj avtentični in slikarski opus, pogumno povezuje izkušnje impresionistov in jih vklaplja v logično in dosledno celino.

Kot ustvarjalec je zrasel v mariborskem likovnem krogu, skupaj z velikimi imeni slovenske likovne umetnosti, kot so: Maks Kavčič, Ivan Kos, Lajči Pandur in drugi. Postal je član DLU Hrvaške 1950. leta.

Monumentalnost Ipavčevega likovnega dela je našla ekspresiven odraz v zelo širokem konceptu scenske slike. Od leta 1952 do 1976 je bil ustvarjalec scen v Hrvaškem kazališču v Zagrebu. Njegov ogromen prispevek v scenografskih rešitvah najdemo v velikem številu opernih del Verdija, Puccinia, Smetane ter v

dramskih delih Mirka Božiča, Ivana Cankarja, Mateja Bora in drugih.

Jože Ipavec se je kot likovni ustvarjalec velikokrat predstavil javnosti. Udeležil se je skupinskih razstav v Ljubljani, Zagrebu in Mariboru. Svoja dela je samostojno razstavljal v Zagrebu, Rogaški Slatini, Čateških Toplicah, Novem mestu, Brežicah, Štorah, Šentjurju in v Laškem.

Njegov likovni opus je zelo bogat. Jože ni zaprt vase, njegova umetniška osebnost je široka, povezana s šentjursko pokrajino in Voglajno.

Njegova bogata paleta je tista pesem, ki nadaljuje bogato dediščino skladateljev Ipavcev.

Goce Kalajdžiski

ŽENSKI PEVSKI ZBOR
»SKLADATELJEV IPAVCEV«
ŠENTJUR PRI CELJU

VABI K SODELOVANJU
NOVE PEVKE.

VAJE ZBORA SO V PONEDELJKIH IN ČETRTEKIH OB
19.30 URI V GLASBENI ŠOLI ŠENTJUR.

Brigadirski zdravo

ZAKLJUČEK ZMDA KOZJANSKO '82

V soboto, 28. avgusta, so zadnjič v tem letu spustili brigadirsko zastavo brigadirji udeleženci letošnje ZMDA Kozjansko '82. Za njimi so ostali številni kilometri obnovljenih cest, jarikov za razne napeljave in podobno. Opravili so za več kot 17 milijonov dinarjev najrazličnejših del.

645 mladih iz vseh krajev Jugoslavije je gradilo Kozjansko, Kozjansko pa njih. Delovišča so bila raztresena v štirih kozjanskih občinah: v šentjurski, šmarški, laški in sevniški.

Na zaključku letošnje akcije v Šentvidu pri Planini so se poleg brigadirjev zadnje izmene udeležili številni občinski in medobčinski ter republiški družbenopolitični delavci.

Brigadirjem in gostom je spregovoril tovariš Emil Rojc — sekretar medobčinskega sveta ZKS. V svojem govoru je tovariš Rojc orisal delo brigadirjev in pomen akcije za nas, za Kozjansko, za širšo družbenopolitično skupnost. Dejal je:

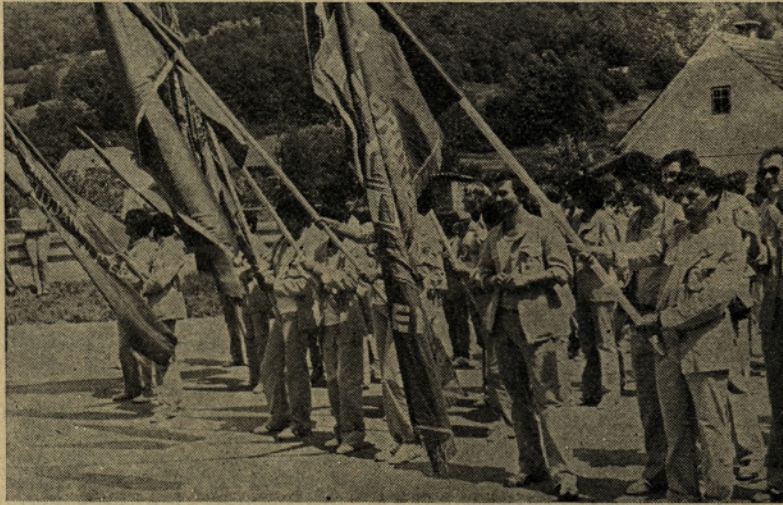
»Zaključujemo zvezno mladinsko delovno akcijo Kozjansko '82, kar je dogodek katerega odmevnost ni mogoče odmerjati le po zvenu krampov in lopat, po številkah o kubikih in kilometrih. Akcija Kozjansko je tudi vsakoletna zmaga mladosti, ustvarjalnosti, upov in graditeljstva.

V takih trenutkih začutimo pospeseni utrip vsi, ki smo pred desetletjem, dvema ali več, prav tako kot vi brigadirji danes, doživljali tisto nenadkriljivo akcijsko renisko »mi gradimo cesto, cesta gradi nas«. Tudi vaša letošnja akcija je bila, kot vse prejšnje, prava ljudska univerza vzgoje za samoupravljanje ter kovačnica bratstva in enotnosti naših narodov in narodnosti. Iz šestnajstih različnih krajev Jugoslavije ste v preteklih dveh mesecih dali še bogatejši lesk tej najvrednejši svetlini naše socialistične revolucije. Nova Gorica, Prilep, Ljubljana, Orahovica, Titograd in druga naša mesta, se bodo poslej še bolje poznala, mladina in delovni ljudje v njih še bolje razumeli v svojih ustvarjalnih težnjah, si bili še bližje v dobrem in slabem, v solidarnosti in v vseh preizkušnjah, ki so še pred nami.

Vi brigadirke in brigadirji kot tudi mladina na številnih drugih deloviščih širom Jugoslavije, ste s svojim graditeljstvom znova dokazali, da priložnosti za velika dejanja niso minila z zadnjo bitko v našem narodnoosvobodilnem boju. Vedno znova se porajajo, v vsakem delovnem okolju, za mlade nove preizkušnje, v bitkah za več znanja, za boljše delo in za globlje samoupravne odnose. Najtežja preizkušnja za vso mlado generacijo je v sedanjih naporih za stabilizacijske cilje, v bitki za zdrave in trdnije materialne temelje samoupravljanja in novih družbeno-ekonomskih odnosov v združenem delu.

Tudi letošnja akcija pa ni bila

le spopad z norma urami, izkopi, planiranjem ali zasipi. Tudi letošnje »Kozjansko '82« je, po dobri stari tradiciji te zvezne mladinske delovne akcije, bilo dobra šola samoupravljanja, šola novih, idejno-političnih aktivistov in nosilcev našega samoupravnega delegatskega odločanja. Uresničili ste bogat program tem na področju idejno-političnega usposabljanja vseh brigadirjev, z zahtevnejšimi teoretič-

Moj izlet

Vsi v naši družini smo člani planinskega društva Šentjur, zato se večkrat zberemo in gremo na naše prelepe slovenske gore. Tako smo se z nekaterimi planinci dne 14. 8. 1982 ob 11. uri zbrali na železniški postaji v Šentjuru. Z vlakom smo se peljali do Celja. Iz Celja smo pot nadaljevali z avtobusom, kateri vozi v Logarsko dolino. V Lučah smo izstopili in pot nadaljevali peš proti koči na Loki pod Raduho. Pot je bila zelo strma in zanimiva, saj smo ob poti videli veliko lepega cvetja.

Nabrali smo tudi nekaj gob. Nato smo prišli do zelene jase, kjer nas je pozdravil mali psiček.

Potem smo prišli do lesene hiše na kateri je bil ves balkon čudovito poraščen s cvetočimi gorenjskimi nageljni. Po kratkem ogledu in počitku smo pot nadaljevali mimo studenca v gozd. Po treh urah hoda smo zaslišali zvenkanje kravjih zvoncev. Čez nekaj časa smo prišli iz gozda na jaso ter zagledali veliko čredo krav. Bile so brez pastirja, le nekatere so imele zvonce pripete okrog vratu. Tu smo že tudi zagledali kočjo na Loki, do koder smo bili namenjeni tega dne. Po kratkem času smo prišli srečni in utrujeni v dom, kjer smo se okrepčali in nato tudi prespali. Ob 5. uri zjutraj smo vstali in pozajtrkovali ter že pot nadaljevali proti vrhu Raduhe.

Na poti proti vrhu smo videli planinske orle in tudi gamse. Ob 8. uri smo prispeli na vrh 2062 m visoke Raduhe. Tu nas je po-

nimi in političnimi vprašanji naše socialistične graditve pa ste se spoprijemali po vzgledu našega velikega vzornika v mladinski politični šoli »Edvarda Kardelja«. S takim svojim delom ste bili sami kar najbolj neposredni uresničevalci Titove vsebinske usmeritve mladinskih delovnih akcij, ki so bile od samih začetkov najširša oblika socialistične vzgoje in pot mobilizacije mladih za čimbolj ustvarjalno in odgovorno vlogo v graditvi samoupravne družbe.

Zveza socialistične mladine kot usmerjevalec in organizator mladinskih delovnih akcij, bi prav

zaradi njihovega neprecenljivega vzgojnega pomena, v vseh okoliščinah, skrbno proučila, kako široka je danes odzivnost mladih, vseh socialnih struktur in interesnih usmeritev, na mladinske prostovoljne delovne akcije. Vemo, da ta odzivnost sicer ni slaba ali vprašljiva, gledano v celoti. Vedo pa najbolj mladinke in mladinci sami, da kljub stalni popularizaciji delovnih akcij, del mladih še stoji ob strani misleč, da so mladinske delovne brigade počitniški »poklic« takoimenovanih stalnih akcijašev. Tem moramo naravnost povedati, da so njihova pričakovanja od naše socialistične družbe lahko le tolikšna in takšna, kakršna je njihova pripravljenost, vključiti se v napore za boljše jutri.

Brigadirke in brigadirji. Prenesite v vaše kraje in mesta naše priznanje in zahvalo za opravljeno delo. Ponesite v Prilep, Orahovico, Titograd, v Novo Gorico, Ljubljano in druga mesta iz katerih ste prišli na akcijo Kozjansko '82, tople in bratske pozdrave in vaše vtise o tem kako naša mladina in delovni ljudje tukaj na Kozjanskem živijo in ustvarjajo. Vi ste jim dali pri tem še mladostnejša krila.

Brigadirski zdravo in srečno že za akcijo KOZJANSKO '83.

Iz ZMDA Kozjansko so odšli brigadirji že enajstič. Njihovo opravljeno delo je neprecenljivo in družbeno koristno. G. K.

zdravila čreda ovac in zlato sonce, saj je bilo nebo jasno in čisto, da smo lahko občudovali sednja gorovja. Na vrhu smo se malo odpočili, vpisali v vpisno knjigo in slikali za spomin. Po počitku in kratkem sončenju smo pot nadaljevali po strmini navzdol do kočje na Grohatu. Po kratkem postanku na koči in pogledu nazaj na v strme skale za nami smo prišli zopet v gozd in po gozdni poti smo se počasi bli-

žali solčavski dolini. Vsi srečni in zdravi brez žuljev na nogah smo pričakali avtobus, saj sta bila za nami dva naporna dneva. Ob zaključku si želim še veliko podobnih izletov po naši lepi domovini in spoznala sem, da kdor ne obišče naših planin je prikrajšan za veliko lepih pogledov v naravo.

Mojca Straže,
7. c razred OŠ Šentjur

Poletni večer v ulici „Tončke Čečeve“

V zadnjih avgustovskih dneh nas je presenetilo povabilo otrok, ki stanujejo v naši ulici. Vse stanovalce so povabili na kulturni program.

Zbrali smo se na zelenici pred Zalokarjevo (Pisančevo) kmetijo, kjer so najmlajši pripravili gledališče na prostem. Uprizorili so igrice »Sneguljčica«. V njej so sodelovali otroci, ki so šteli komaj 3 leta, najstarejši med njimi pa 11 let. Pohvalno je to, da je bila to pobuda otrok samih, zato so jih gledalci nagradili z velikim aplavzom. Otroci so bili tako prisrčni, da so ogreli še najbolj »resnega« gledalca, da se je z njimi veselil in zaplesal »račke«.

Po končanem veselem srečanju smo se ob tem tudi malo zamislili. Otroci so bili v naši ulici tisti, ki so že spoznali odtujenost ljudi med seboj v zadnjem času in so želeli na prisrčen otroški način zblížati stanovalce ulice.

Mogoče je to lahko tudi pobu-

da za mnoge otroke ostalih ulic, kjer bi ljudje tako prireditev z veseljem pozdravili.

To je dokaz, da otroci tudi v poletnih mesecih radi delajo in s svojim delom razveseljujejo okolico.

Vsi smo bili prav prijetno presenečeni in želimo, da bi se še srečali ob podobnih priložnostih.

Nika Mihevc

Pred 11. kongresom ZSMS

Mladi iz vse Slovenije se bomo 21., 22. in 23. oktobra zbrali v Novem mestu, kjer bo 11. kongres Zveze socialistične mladine Slovenije.

Kongres se bo odvijal v športni dvorani, na njem pa bomo mladi razpravljali o pomembnih stvareh za nadaljnji razvoj mladinske organizacije in perspektivo mladih v naši družbi.

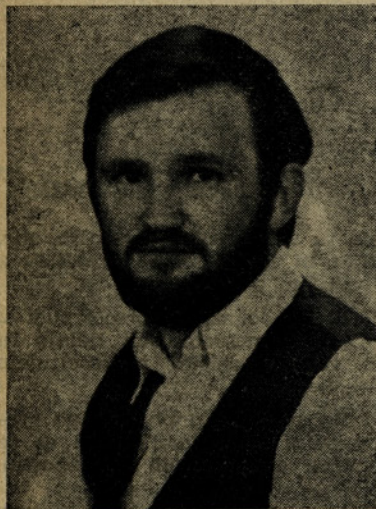
11 KONGRES ZSMS NOVO MESTO

O tem, kaj bo na kongresu izrečenega, počakajmo, danes pa vam predstavljamo delegate za ta kongres. Kaj menijo delegati o pripravah in stališčih, ki so bili izoblikovani ob razpravah osnutkov dokumentov za 11. kongres, pa vam naj povedo sami.

BORIS PUŠNIK

Z delom v mladinski organizaciji se ukvarjam že osem let. Prišel sem ob ustanovitvi OO v KS, nato pa prav kmalu opravljal najodgovornejše funkcije: v uspeh si štejem, da je prav mladinska organizacija zblížala mlade in danes smo pomembna družbenopolitična organizacija v krajevni skupnosti.

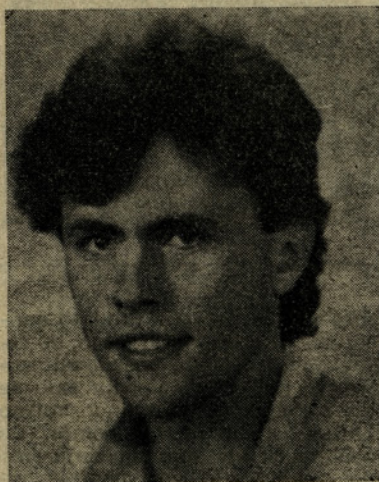
Na enajsti kongres ZSMS odhajam kot delegat po funkciji predsednika OK ZSMS. V tem predkongresnem obdobju imamo največjo odgovornost v predsedstvu OK, posebno še delegati, ki zastopajo posamezna interesna področja. Glede na to, da je do kongresa manj kot dva meseca, moramo poživiti aktivnosti v OO, tema razprav pa bo osnutek in statut kongresa. V ta namen bomo v septembru člani predsedstva in delegati kongresa obiskali vse OO in na ta način skušali slehernega mladince seznaniti z vsebino in pomembnostjo enajstega kongresa. Da pa nam bo

to uspelo, pa opozarjam na večjo odgovornost predsednikov po OO, predvsem pa na samozavest mladine.

Kongres pričakujem z zadovoljstvom, zastopal bom področje statuta. Hkrati mi bo to srečanje z delegati iz ostalih slovenskih občin, kjer bomo lahko spregovorili o delu, željah in problemih nas mladih.

JOŽE ARTNAK

Za kongres ZSMS, ki bo oktobra v Novem mestu, smo se pričeli pripravljati že spomladi, ko smo na občinski konferenci izdelali program aktivnosti. Prvi začetki aktivnosti segajo v jesen prejšnjega leta, ko smo imeli po osnovnih organizacijah volilno-programske konference, na katerih smo mlade opozorili na naloge v zvezi s kongresom.

Po postopkih evidentiranja in kadrovanja, v katerih so mladinske organizacije predlagale svoje kandidate, smo bili delegati izvoljeni na volilno-programski konferenci občinske organizacije ZSMS, ki je bila 17. aprila 1982. V postopkih kadrovanja smo skušali zajeti čimbolj heterogena področja dela in življenja mladih, saj je mladinska organizacija vendarle frontna organizacija mladih in jih moramo zato čimbolj celovito tudi zastopati.

Po izvolitvi pa se je za nove delegate pričelo obdobje intenzivnega dela. Jaz osebno sem se veliko posluževal izkušenj, ki sem jih pridobil pri svojem dosedanem delu z mladimi, tako v OO ZSMS, kjer sem bil sekretar in predsednik ter kot predstavnik mladih delavcev v občinski konferenci ZSMS. Veliko izkušenj sem si pridobil tudi v delu, ki ga sedaj opravljam, večkrat pa združenjem teoretično pridobljeno znanje v politični šoli in raznih drugih seminarjih z neposrednim delom v iskanju raznih praktičnih izhodov in rešitev.

Mislím, da se imamo mladi predvsem v prihodnosti v težko družbenoekonomsko stanje o čem pogovarjati, izhodišča za razpravo pa nam prav gotovo služijo programske usmeritve za 11. kongres ZSMS, za katerega osebno mislim, da je zelo dober in

kvaliteten dokument, predvsem zato, ker se loteva nekaterih vprašanj, o katerih še nismo govorili, tu pa so na tako praktičen in neposreden način realno napisane nekatere težave mladih in usmeritve za nadaljnje delo.

V dosedanjih predkongresnih razpravah so bila izražena nekatera zelo pomembna vprašanja, za katera mislimo, da se bomo ali pa se še z njimi srečujemo v svojem življenju. Ta vprašanja so predvsem: zaposlovanje, študijska politika, pridobivanje za življenje neobhodno potrebnih stvari, stanovanja, otroško varstvo itd. Odgovoriti je potrebno na vprašanje ali je res danes delavec v nekem meznem položaju, da se postavlja celo nekakšno nasprotje med mladimi in starejšimi, zaposlenimi in nezaposlenimi itd., ki pa se prav gotovo izraža že v samem položaju, ki ga danes imajo mladi kmetje, delavci in drugi. Ta nasprotja, mislim so v čisto ekonomsko eksistenčnih razlikah ter možnostih za pridobivanje eksistenčne osnove, ki bi pogojevala nadaljnji razvoj in perspektivo mlade osebnosti ter s tem družbe kot celote. Drugo nasprotje med zaposlenimi in nezaposlenimi se pojavi, ko se v težki družbenoekonomski situaciji OZD zaradi kratkoročnih usmeritev zadržajo v ozke parcialne interese, pri tem pa ne zaposlujejo (ali pa omejeno), nove nove delovne sile in mladi bodo v vse večjem številu ostajali brezposelni. To je zelo široko vprašanje, katerega bomo mladi skušali podrobno obdelati ni postaviti, upoštevajoč vse ekonomske zakonitosti v današnjem svetu, program borbe mladih za izboljšanje današnje težke situacije, katere temelj mora biti dobro in kvalitetno delo ter nagrajevanje po rezultatih dela povsod.

Še veliko je stvari, ki jih bo potrebno izreči tudi na kongresu in se po tem lotiti nalog, ki pa vsekakor pomenijo borbo mlade generacije za takšne družbeno-ekonomske odnose, ki bodo omenili tudi skozi delo garantirane osnovne življenjske potrebe in perspektivo mladih diakov, študentov, delavcev, kmetov, skratka celotne fronte mlade generacije.

Ker bom jaz na kongresu delal v skupini za ZSMS v političnem sistemu socialističnega samoupravljanja, kot množično in najširšo fronto mlade generacije, pričakujem, da bomo naša stališča, ki smo jih že obravnavali na mladinski poletni politični šoli v Mariboru, še pred kongresom dokončno povedali ob zadnjih obiskih, ki bodo v septembru v vseh osnovnih organizacijah. Tako za svoje področje kakor tudi za celotno delegacijo, ki bo zastopala na kongresu interese mladih, upam, da nam bo to uspelo, čimbolj živo in neoposredno s tem, da s kongresom naloga še zdaleč ne bo opravljena, ampak je za vse delegate, ki smo prevzeli to veliko odgovornost, treba stati dalje v prvih vrstah borbe mladih za boljši družbenoekonomski položaj in

razvoj socialističnih samoupravnih odnosov.

POLONA DEBELEC

Leta 1977 sem postala članica OO ZSMS Gorica pri Slivnici, leta 1980 pa sem začela z delom v predsedstvu OK ZSMS Šentjur pri Celju. Najprej sem bila sekretar komisije za vzgojo in izobraževanje, letos pa sem postala predsednik komisije za idejnopolitično delo. Doletela pa me je še ena častna naloga in sicer ta, da sem izbrana za delegatko na letošnjem 11. kongresu ZSMS ki bo oktobra v Novem mestu, poleg še treh mladih bom na tem kongresu zastopala občino Šentjur.

Na kongres potekajo tudi v naši občini že dlje časa skrbne in temeljite priprave. Začetek priprav je pomenila udeležba vseh štirih delegatov na letošnji trodnevni mladinski poletni politični šoli v Mariboru, kjer smo proučili programske usmeritve za 11. kongres ZSMS, izrazili smo nove predloge in dopolnitve itd. Po končani MPPŠ smo vzpostavili tudi stik z osnovnimi organizacijami ZSMS in prenesli informacije o programskih usmeritvah tudi tja. Priprave na 11. kongres ZSMS pa se bodo nadaljevale tudi v prihodnje.

Delo in naloge na 11. kongresu ZSMS smo si delegati razdelili. Ker sem delala v takšnih komisijah, sta meni pripadli temi: mladi v procesu vzgoje in izobraževanja ter vloga mladih v KS. Če se malce ozremo na proces vzgoje in izobraževanja, najdemo tudi kup nerešenih problemov, o katerih naj bi bilo govora prav na 11. kongresu. Najaktualnejša je trenutno prav gotovo reforma izobraževalnega sistema. Pri tem težimo predvsem k združitvi vzgoje in izobraževanja z materialno proizvodnjo, borimo pa se tudi za samoupravni položaj učencev in študentov. Pri tem pa se pojavlja tudi že kup nepravilnosti, predvsem socialnih in pa tudi nacionalnih, ki so s prvimi v tesni zvezi. Dogaja se, da na nerazvitih področjih gradimo šole, ki deajo polkvalifikacijske ali kvalificirane kadre, v velikih urbanih središčih pa se koncentrirajo pred-

vsem znanstveni in strokovni potenciali. Pri tem se jasno kažejo interesi zapiranja v lastne občinske meje in samozadostnosti. V skrajšane vzgojnoizobraževalne programe, ki ustrezajo napornejšim in slabše nagrajevanim delom, vključujemo v večini delavce iz drugih republik, s tem se razredna in nacionalna struktura nevarno prekrivata. Tudi problemi štipendijske politike in iz tega izhajajoče zaposlovanje mladih (naj omenim le zmanjševanje števila kadrovske štipendij, minimalno rast višine štipendij v primerjavi z rastjo življenjskih stroškov), problemi dijakov in študentov s stanovanji, problemi samoupravljanja študentov in dijakov (odnosi med dijaki in profesorji so še marsikdaj na nesamoupravni podlagi) ipd., ne smejo ostati nespremenjeni.

Druga tema, ki sega v moje področje dela, je vloga ZSMS v krajevni skupnosti. Tudi na tem področju bo treba spremeniti še marsikaj, če hočemo, da bomo mladi dobili res tisti položaj in vlogo, ki nam v KS tudi pripada. Velik problem je naraščajoče število oblik odtujitve mladih, kot so kriminal, alkoholizem, narkomanija. Zakaj se interesi mladih ne usmerjajo raje v delo in probleme KS? Odgovorov je več. Prvi ni najbolj bistven, najdemo ga v razmerju sil v KS, ki se ponavadi še vedno koncentrirajo v rokah predsednika KS ali sveta KS, interes mladih se zato odtuja oblikam odločanja, kar jih odvraca od dela in se mladi rajši ukvarjajo s samoorganiziranjem znotraj mladinske organizacije, ali pa najdejo druge oblike dela, ki so večkrat manj ali pa sploh neprimerne.

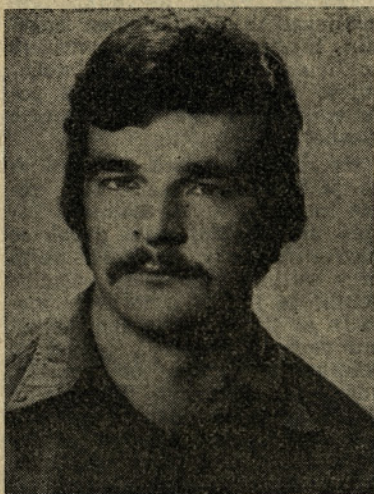
Mnogokrat so bile osnovne organizacije ZSMS ustanovljene na silo, obstojajo pa še danes le na papirju, mladi pa svojo energijo vlagajo drugje. Vključevati bi se morali vsaj v SZDL, kjer se srečuje vsa raznovrstnost samoupravnih interesov in kjer poteka proces njihovega demokratičnega usklajevanja. Vendar pa zaradi prejšnjih pa tudi še drugih vzrokov tega sodelovanja in vključevanja ni, s tem je onemogočen prodor interesov mlade generacije v procesu družbenega usklajevanja in odločanja. S tem praktično sami krepimo tiste tendence v naši družbi, ki želijo, da bi bila vodstva SZDL nekakšna samostojna politična vodstva.

Mladi si moramo zato vsestransko prizadevati za prodor in uveljavitev naših interesov, biti moramo revolucionarni, ne smemo dovoliti, sploh pa ne v zdajšnji zaostreni gospodarski situaciji, da nas pušča kdorkoli ob strani, boriti se moramo za še boljši jutri. Takšne težnje, ki izhajajo iz same baze mladih, iz osnovnih organizacij ZSMS, bomo delegati prenesli tudi na 11. kongres ZSMS.

DAMJAN PEČAR

Izbran sem za delegata na 11. kongresu ZSMS in bom zastopal področje kmetijstva. Vesel sem, da ravno jaz zastopam mlade s tega področja, kajti ravno tej panogi dajemo v naši občini največji poudarek. Zaposlen sem v Kmetijskem kombinatu Šentjur — TOK, poleg tega pa delam še

doma na kmetiji. Do sedaj sem delal štiri leta kot predsednik AMZ Šentjur, sedaj pa sem predsednik KMK pri OK ZSMS Šentjur. Sodelujem tudi z OO ZSMS v KK Šentjur, katere predsednik sem tudi bil nekaj časa.

Mladi v kmetijstvu se v naši občini srečujemo z več problemi. Pri nas je še vedno velik problem velike razdrobljenosti kmetij, slaba socialna varnost, katera v veliki meri vpliva na nasledstvo kmetij. Zaradi hribovitih kmetij, vsled tega tudi manjšega dohodka, mnogi mladi zapuščajo kmetije, kajti vemo, da je malo teh kmetij sposobnih preživljati dve družini. Predlog nas mladih je, da bi bile kmečke pokojnine višje in bi se starejši lažje odločali za predajo kmetij.

Velik problem je tudi naše nenotno tržišče. Saj vidimo, do kako velikih razlik prihaja pri prodaji naših proizvodov pri nas in med sosednjo Hrvatsko.

Veliko je tudi nalog, ki jih je potrebno opraviti glede štipendiranja mladih kmetijcev. Še vedno ugotavljamo, da je štipendij za kmetijske poklice premalo.

Mnogi mladi, kateri še niso lastniki zemlje, ne morejo dobiti kreditov za posodobitev. Zato si prizadevamo, da ne bi bil kredit pogojen z lastništvom.

Veliko pričakujemo tudi od novo odprte srednje kmetijske šole v Šentjurju, katera bo vzgajala bodoče kmetijske kadre.

Za kongres smo se mladi začeli pripravljati že v mesecu februarju, ko je bil izdela program predkongresnih aktivnosti.

Organizirali smo kviz, volilno-programske konference, uspele kmečke igre, predavanja s področja kmetijstva iz družbenopolitične prakse.

Zavedam se odgovornosti, ki sem jo prevzel kot delegat s področja kmetijstva, kateremu se daje prioriteta in bom stališča, ki sem jih omenil, zastopal na kongresu in prepričan sem, da bom nalogo uspešno opravil.

ZDRAVKO ZIDAR

Do sedaj sem opravljal že številne naloge v ZSMS, bil sem predsednik OO ZSMS Jakob, sedaj pa sem član predsedstva Občinske konference ZSMS. Zadolžen sem za delo z mladimi iz delovnih organizacij.

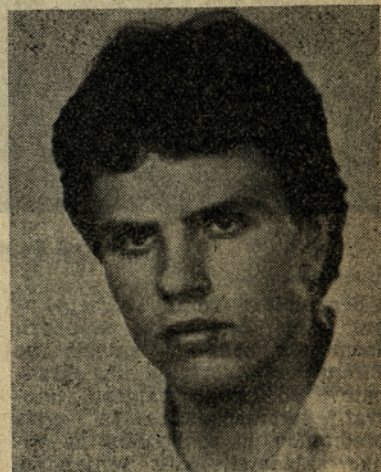
Za kongres sem bil izvoljen aprila letos, zaupana naloga pa

mi kljub obsežnemu delu pomeni veliko čast in skušal jo bom opraviti čimbolje. Kot delegat 11. kongresa ZSMS sem zadolžen za področje uveljavljanja nekaterih posebej pomembnih dejavnosti v ZSMS, kot so na primer: mladinsko prostovoljno delo, ZSMS v boju za razvoj socialistične samoupravne kulturne politike, izgradnja sistema splošne ljudske obrambe in razvoj mednarodnega sodelovanja. Kot predstavnik mladih delavcev pa seveda zastopam tudi stališča mladih s tega področja. Problemov in nalog je veliko in težko bi jih zdajle samo naštel. Veliko od tega smo zapisali v osnutek kongresnih dokumentov, dopolnitve pa bodo upošteevane v predlogu, ki bo tudi izšel v prvi polovici septembra, tako da bo možno do 21. oktobra, ko se bo pričel kongres, predloge tudi dobro preštudirati.

V glavnem se mladi delavci zavedamo sedanjih družbenih problemov in težke ekonomske situacije. Zaradi tega tudi podpiramo stabilizacijska prizadevanja v naši družbi s tem, da imamo tudi določena stališča, ki jih zastopamo. Zavedamo se tudi, da je dobro delo osnoven pogoj za izboljšanje obstoječe situacije,

vendar bi se tega ne smeli zavedati le nekateri, temveč vsi. Veliko je tudi stališč in mnenj, kako mlade čimbolj vključiti v proces samoupravnega odločanja, tako v OZD kakor tudi v drugih interesnih skupnostih.

Po kongresu nas bo čakalo še veliko dela, kajti v prakso bo potrebno sprovesti dogovorjena stališča. Upam, da bom kot delegat OK ZSMS nalogo na 11. kongresu dobro opravil.

Šola v naravi

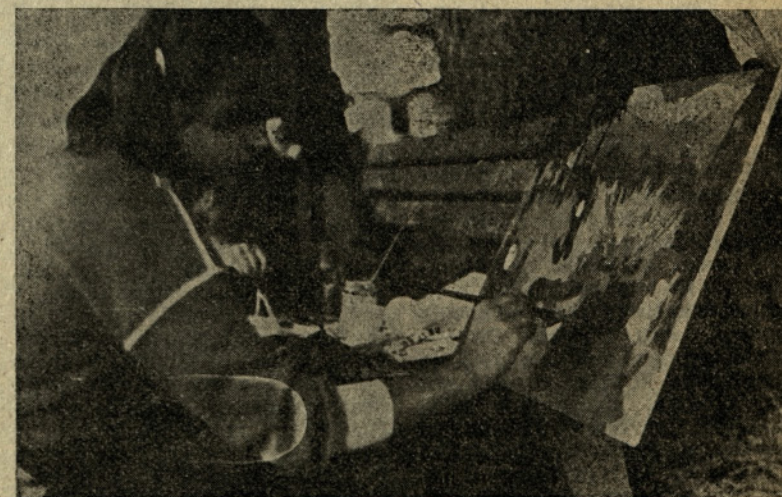
Četrtošolci občine Šentjur so letovali v Selcah. 24. 7. je odpotovala za en teden prva skupina učencev 4. razredov v šolo v naravo v Selce. To so bili učenci šol Šentjur, Dramlje, Blagovna in Kalobje. Namen tega letovanja je, da bi se čimveč učencev naučilo plavati. Učenci so bili gostje v »Dečjem odmaralištu Karlovac« v idličnem mestu Selce pri Crikvenici.

Največ časa so posvetili plavanju. Čeprav je vreme precej nagajalo, se je od 122 učencev na-

učilo plavati 94. V drugi skupini od 31. 7. do 7. 8. so bili učenci šol Slivnica, Loka, Prevorje, Ponikva, Dobje in Planina. V drugi skupini je letovalo 110 učencev in od tega je 81 učencev prejel diplomu, da so postali plavalci. Vsem učencem je bilo letovanje v domu prijetno. Mnogo učencev je bilo takih, ki so se prvič srečali z morjem in poskusili, ali je voda res slana. Želimo, da bi še vnaprej lahko bili gostje v »Dečjem odmaralištu Karlovac« v Selcah, kjer je bilo letos prav lepo.

Pedagoški vodja šole v naravi Ana Ratajč

»Bohor žari« '82

Odbor male slikarske kolonije »Bohor žari 82«

Pod pokroviteljstvom OK SZDL, ZZB in ZKO — Šentjur organizira 7. slikarsko kolonijo 16. in 17. oktobra 1982. Tema kolonije: RANJENCI.

Rok za prijavo je do 11. oktobra na OŠ Franja Malgaja Šentjur.

Pogled na Šentjur iz Rifnika

Sentjurčani bomo 19. septembra v hiši Josipa Ipavca odprli spominski sobi, v katerih bo zbrana vrsta originalnih eksponatov, od notnih zapisov, fotografij, korespondence in vrste predmetov, ki so spomin na velike skladatelje dr. Benjamina, dr. Gustava in dr. Josipa.

Nedvomno je fenomen Ipavčeve družine iz Šentjurja v tem, da so se staršem Francu in Katarini rodili sinovi Alojz, Benjamin in Gustav, ki so bili skladatelji in da je tudi Gustavov sin Josip bil skladatelj. Naslednja posebnost pa je v tem, da so vsi bili zdravniki.

Prispevek skladateljev k slovenski glasbeni kulturi je izredno velik in to na področju vokalne glasbe od zborovskih skladb do samospjevov pa tudi na področju instrumentalne glasbe. Kljub temu, da je od smrti dr. Benjamina in dr. Gustava minilo že 73 let in od smrti dr. Josipa 61 let, spomin na nje ni zamrl. Večina slovenskih mest je v spomin na velike skladatelje po njih poimenovala ulice. V Ljubljani je pred Narodno in univerzitetno knjižnico doprski spomenik dr. Benjaminu, v Šentjurju sta na obeh rojstnih hišah spominski plošči, na pokopališču v Šentjurju pa nagrobnik z epitafom Antona Aškerca dr. Gustava. Ob cerkvenem obzidju smo Šentjurčani leta 1972 odkrili doprsne kipe vsem trem skladateljem, posneti sta bili dve veliki gramofonski plošči, ena z zborovskimi skladbami vseh treh skladateljev z moškimi in mešanimi zbori in plošča s samospevi. Scenarist in režiser Franjo Žižek je posvetil življenju in delu skladateljev televizijsko nadaljevanko v petih nadaljevanjih, ki so bile pri gledalcih in poslušalcih širom naše domovine izredno dobro sprejete. Ob odkritju spomenikov leta 1972 je bila izdana knjižica z naslovom »Ob odkritju spomenikov skladateljem Ipavcem«, ki sta jo uredila domačina prof. Janko Liška in dr. Marjan Žagar, v kateri je nadrobno obdelano življenje in delo skladateljev in sama zgodovina Šentjurja.

Ob sestavljanju scenarija za TV nadaljevanko o Ipavcih, ki je zelo zanimivo in iz katerega bomo izbrali manj znana dogajanja in z njimi seznanili naše bralce.

OD BRIVCA DO ZDRAVNIKA

Leta 1805 se je naselil v Šentjurju mlad ranocelnik Franc Ipavec. Zaradi svoje skromnosti in skrbnega odnosa do bolnikov so ga imeli Šentjurčani in okoljanci radi. Otroška leta je Franc preživel v Gradacu v Beli krajini pri svoji sestri, saj je zgodaj ostal brez staršev. Oče Jurij je bil vojaški kirurg, starejši brat Matija pa okrožni kirurg v Celju. Kot štirinajstletnik je Franc prišel k bratu in se zaposlil v njegovi brivnici. V tistem času so brivci predstavljali tudi kvalificirane zdravstvene delavce, saj je izučena brivska obrt predstavljala tudi prvo stopnjo pri študiju za zdravnika. Brivci so poleg ran, zlomov in drugih telesnih poškodb zdravili tudi zobe ter se v nujnih primerih lotevali tudi pravih kirurških posegov.

Franc je v nekaj letih postal dober brivec, izpit iz zdravstva je napravil 1797. leta. Nezadovoljen s tem je leta 1800 odpotoval v Graz, kjer je pri profesorju Saulu študiral anatomijo. Po končanem študiju se je vrnil v Celje, si izposodil 50 goldinarjev in s tem denarjem odprl zdravniško ordinacijo v Šentjurju. Takratni Šentjurčani so imeli o »padarju«, kakor so mu tudi pravili, najboljše mnenje. Bil je vztrajen in odločen, do svojih bolnikov pa izredno prijazen in dobrosrčen; nenehno je dajal koristne nasvete o higieni, zdravstveni preventivi in negi bolnika.

Na graščini na Blagovni je spoznal vzgojiteljico grajskih otrok Katarino Schweighofer, s katero se je leta 1814 poročil. Katarina je bila izredno razgledana, saj je govorila latinsko in francosko in bila odlična poznavalka glasbe — bila je prava virtuoziinja na harfi in klavirju. Šentjurčani so jo poznali in spoštovali tudi kot dobro in spretno gospodinjico, ki je vso svojo skrb posvečala družini. Po njeni zaslugi so hišo Ipavcev polnili veselje, glasba in obiski vseh vrst. Katarina je tudi dajala ton takratnemu kulturnemu življenju Šentjurja. Njene večerne glasbene in literarne prireditve so vsebovale obilo kvalitetnih glasbenih nastopov in so imele velik odmev.

Spomini na

GLASBA KOT ANESTEZIJA

»Padar« Franc je veliko premišljeval in dajal pomen sugestiji in hipnozi v zdravniškem poklicu. Da je temu tako, dokazujejo njegovi dokaj uspeli poskusi zdravljenja s pomočjo glasbe.

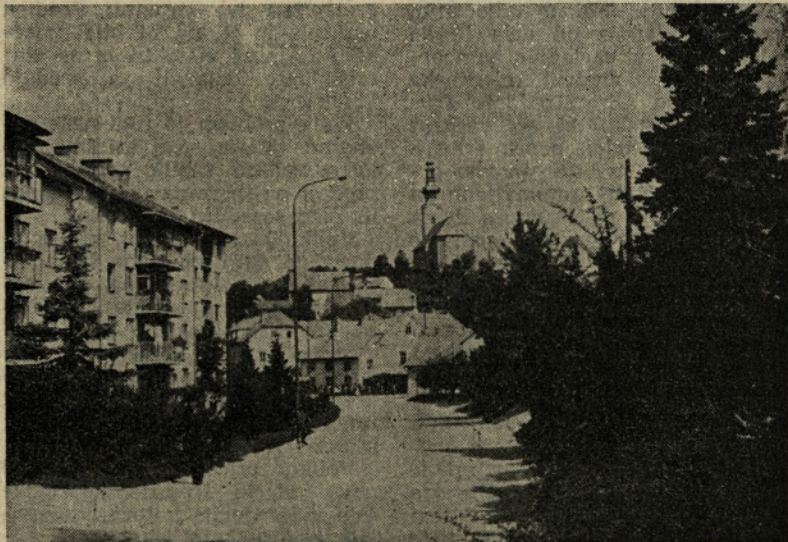
Ne moremo preko primera, ki ga je v »Drobtinicah« zelo slikovito opisal A. M. Slomšek. Takole pravi: »Moj rajni dedek so surove klade v vinograd nosili in v zatilnik tako hudo bolečino dobili, da jim je raslo divje meso in so jih morali v šentjurskemu padarju peljati... Ipavec so bolnika v gornje sobe peljali, kder je glasovir (fortepiano) stal, kterege še videli in tudi slišali niso. Rečejo glasovir odpreti in se bolniku poleg ušesti, pa lepo v igro kijčkov gledati, ter poslušati ubranih strun mile glasove. Eno domačih je igralo, dokler so Ipavec rano rezali. Huje ko je rana pod nožem pekla, slajša je muzika po glasoviru tekla. In ko so ranocelc svoje hudo delo dokončali, se dedek še neso naveličali čudne muzike gledati in poslušati. Radi so doma otrokom pripovedovali, kako je bilo hudo deržati, pa tudi veselo poslušati.«

lezni. Odšel je na Dunaj k znamenemu očesnemu kirurgu Beeru, kjer se je za področje očesne kirurgije temeljito izpopolnjeval. Po vrnitvi v Šentjur je svoje znanje še naprej izpopolnjeval na obeh zaklanih živali, ki so mu jih prinašali okoliški kmetje.

Znana je pripoved o mladem, slepem beraču, ki je po vsej Sloveniji na goslih opeval svojo nesrečo. Ker je od časa do časa prihajal tudi v Šentjur, se je Franc odločil, da ga operira. Poseg je uspel mimo vseh pričakovanj in presrečni mladi goslač je nadaljeval svoj potep, toda sedaj je opeval čudežne sposobnosti svojega rešitelja. Zaradi take svojevrstne reklame so bolniki od vseh strani polnili »padarjevo« ordinacijo.

LJUBEZEN DO GLASBE

Življenje v domu Ipavcev je bilo zelo harmonično. Katarina je že v zgodnji mladosti otrokom vcepljala ljubezen do glasbe. Peli so večinoma nemške sentimentalne pesmi, ker slovenskih sploh ni bilo razen izjem, kot so na primer nekatere napitnice, vendar tako sestavljene, da so se izmenoma vrstili nemški in

Pogled na Zgornji trg

Podobnih primerov je bilo v Frančevi praksi še več. Vsekakor ni bilo nič manj zanimivo niti takrat, ko so mu pripeljali nekega kmeta, ki mu je bik z rogom razparal trebuh, tako da je iz njega izstopilo črevesje. Franc je ponesrečenca pazljivo pregledal in ukazal, naj mu pripravijo čim več tople vode. Potem je bolnika položil na klop pred vhodom v hišo in odšel v nadstropje. Skozi okno je na bolnikovo črevesje z višine zlival toplo vodo v tankih curkih. Praviijo, da se je takrat zgodilo nekaj neverjetnega: vsebina ponesrečenega trebuha je začela počasi lesti nazaj. Na koncu je »padar« še malo pomagal in rano hladnokrvno zašil.

NA ČUDEŽEN NAČIN VRNEN VID

»Starega padarja« je najbolj zanimalo zdravljenje očesnih bo-

slovenski verzi, ki so se medsebojno rimali:

»Seid froelich ihr Bruder
Dokler na sveti živimo,
Singt lustige Lieder
Zdaj bomo pili vino.«

Vseh šest Ipavčevih otrok je imelo več ali manj dobro glasbeno vzgojo in izobrazbo. Najobetavnejšo bodočnost v glasbi je vsekakor imel najstarejši sin Lojze, ki je bil po mnenju sodobnikov najbolj nadarjen v vsej rodbini. 1849. leta je kot vojaški zdravnik na Madžarskem zbolel za tifusom. Zaradi visoke vročine in slabe kontrole zdravstvenega osebja je padel iz tretjega nadstropja in se ubil.

Drugorojenka Ivanka, ki so jo vsi klicali Žanetka, se je poročila z Alojzom Čampo, s katerim je imela štiri hčerke — te so se pozneje proslavile v znanem »prvem dunajskem damskem kvartetu«. Tretji otrok je bila Marija, četrti pa Amalija — ti

skladatelje Ipavce

dve sta ostali vse življenje v Sentjurju in sta bili najboljše pomoč bratu Gustavu, ki je pozneje postal šentjurski zdravnik. Najmlajša v družini sta bila Benjamin in Gustav, ki sta že v zgodnji mladosti občutila lepoto glasbe in poezije. V njunih glasbenih delih so našli svoj prostor idilični zvoki tedanje vasi, ki je kljub močnim nemškim vplivom ostala slovenska. Prav nacionalna značilnost okolja, v katerem sta doraščala, je njuno ustvarjalnost vodila v odkrivanje novih prvin glasbe, ki so že bile prisotne v narodnem melosu.

Benjamin in Gustav sta po gimnaziji študirala medicino v Grazu in na Dunaju, kjer sta se po revolucionarnem letu 1848 živahno udejstvovala v »Slovenskem pevskem društvu«. V Grazu je bil Benjamin zborovodja tega zbora, za katerega je tudi komponiral. Benjamin in Gustav sta skupaj s šentjurskim župnikom Dragotinom Ripšlom izdala »Pesmarico za kratek čas«, ki je izšla leta 1858. Izredno zanimiv je predgovor k tej pesmarici, ki ga je napisal župnik Dragotin Ripšl in ki se glasi:

Veseli Slovenci pri vsaki priložnosti radi prepevajo, naj že bodo pri tergatvi, alj na ženitnici, na foroži alj sedmini, posebno pa, kadarkolj se jim »žlahtna kaplica« bliži — Pa kdor pri Takih veselicaх poštenih pesem ne zna, se žalibog! tudi včasih, posebno če je nekoliko vinjen, rad po kladarsko zadere, ino veliko pohujšanja daja.

Taki gerdi nespodobnosti nekolkjo u okom priti, je ta zbirka novih pesem odločena, zatorej u njej toljko napitnic najdeš; pa kakor sem te pesme spisal ino pel, jih tudi podam vsim ljubim,

pošteno — veselim Slovencem, mojim prijatelom, — odločene so za kratek čas, ino ne iščejo nobene večne slave, toraj prosim, vi pismouki — ne sodite jih preojstro!

Ker je krajnska gerlica obmolknila, naj se štajarski škerjanček oglasi; ako vam njegovo petje dopade, vam zna prihodnič še večkrat zapeti.

To pesmarico na svitlo dati, sta mi pripomogla moja iskreno ljubljena domorodca gospoda Benjamin ino Gustav Ipavic, doktorja zdravilstva, ktera sta k mojim besedam radovoljno prav mične napeve spisala in kateroma se zato prav srčno zahvalim.

Ravno onadva sta tudi vselej pripravljena, ako jima hoče kdo kakih slovenskih pesem poslati, primerne napeve radovoljno složit.

Naj služi ta pesmarica vsim Slovencem k poštenimu veselju! Živili!

Na dan sv. Dragotina
Baromeja 1858

Dragotin Ferd. Ripšl.

Predgovor k tej pesmarici nam jasno izpričuje voljo in hotenje komponirati slovenske pesmi obeh Ipavcev.

Zanimiv je članek iz slovenskega časopisa od 13. septembra 1883 v rubriki: »Za poduk in kratek čas« z naslovom:

CESAR V ŠT. JURJI NA JUŽNOJ ŽELEZNICI

Malo pred 10. uro dopoldan 11. julija so začeli pokati možnarji pri starem gradu Rifniškem, ter naznanjati, na tisuče zbranemu ljudstvu, da se bliža presvitli cesar meji šentjurske občine. Na

Grobelnem je stal velik slavolok z napisom »Viribus unitis« t.j. Z združenimi močmi. Hiše ob cesti so bile z mlaji, banderami in venci lepo okiçane tudi najmanjša bajtica je oblekla belo praznično obleko. Pri vhodu v spodnji trg je stal drugi velik slavolok lepo okiçan z napisom: »Naj vedno Tebi sije sreçe žar, oj dobrotljivi mili naš vladar!«

Množina ljudstva je bila tik ceste zbrana ter z burnim živijo klici pozdravljala svojega preljubljenega vladarja, koji se je počasi peljal skozi slavolok mimo Ripšlove, Šešerkove in Kaučičeve hiše, katere so bile prekrasno okiçane, dalje okolo Štefanijskega vrta, kateri je bil z mnogimi banderami okiçan. V drevoredu, ki pelje od okrajne ceste na kolodvor, je bil odločen prostor za šolsko mladino, koje se je sešlo okolo 600 to je domače 400 in Drameljske in Ponkoviške okoli 200. Na eni strani so stali dečki, na drugi deklice, koje se imele vsaka lep šopek cvetljic v rokah.

Ko cesarski voz v drevored zakrene, se zaslišijo iz 600 otročjih prs navdušeni živijo klici, koji so se panovljali dokler Nj. Veličanstvo ni iz voza stopilo. Na kolodvoru, kateri je bil krasno okiçan, so se zbrali župani s svojimi svetovalci in občinski zastopniki, gg. duhovniki iz domače in bližnjih far, vsi tržani in tržke gospe. Tudi so prišli župani in občinski zastopniki od Kalobja, Dramelj in Ponikve in se ve da velika množica ljudstva. Požarna straža je skrbela za red. Ko cesar iz voza stopi, ga pozdravi župan g. dr. Gustav Ipavic v slovenskem jeziku v izbranih besedah v katerih je med ostalim povedal, da je ljudstvo izredno veselo, da sme gledati

obličje svojega presvitlega vladarja, da sme osobno izreči zahvalo za velike darove, posebno tiste, katere je mila očetova roka darovala ubogim po toči poškodovanim prebivalcem naše občine in sosednih krajev. Ob koncu Nj. Veličanstvo reče nadalje: »Vaš kraj je jako lep!« Govorijo ljudi tukaj nemški? Župan odgovori: le nekateri! Nato vpraša cesar, če niso še drugi župani od sosednjih občin tukaj navzoči? G. dr. Ipavic predstavlja župana Bakoška iz Kostrivnice. Cesar ga vpraša, če govori nemški? Župan pravi da ne!«

KAKO JE NASTALA MELODIJA PESMI »KJE SO MOJE ROŽICE«?

Dr. G. Ipavec je bil zelo bogat v melodijah. Glavno pri njem so bile besede, če ga je pesnik s svojimi besedami navdušil in osvojil, je napev hitro napravil. Rekel je: Lepa pesem se sama poje!

Janko Barle je v Domu in svetu iz leta 1909 o Ipavcih napravil obširen zapis, v katerem je med ostalim povzel Ipavčeve besede o nastanku pesmi »Kje so moje rožice«. Takole je govoril dr. G. Ipavec:

»Nobena pesem me pa ni tako mučila« — mi je rekel — kakor pesem »Kje so moje rožice?« Za to lepo Orožnovo pesem sem imel gotovo sto napevov, ali nobeden se mi ni zdel pravi. Nekega zimskega popoldneva sem bil poklican k bolniku onkraj Ponikve. Ko sem prišel domov, je bila že noč in mrzlo je bilo, po večerji sem sedel h glasovirju; začnem igrati in naenkrat se je pesem sama napravila, bi rekel. Igral sem pesem še enkrat in jo tudi precej zapisal. Potem sem pa poklical svojo ženko in ji rekel: Zdaj pa poslušaj! To je moja najlepša pesem. Igral sem pesem enkrat. dvakrat in potem je ona zapela prvo kitico. Začela je peti tudi drugo kitico, ali ni dopela, ker so jo solze oblike in mene tudi...

Glasbena zapuščina Ipavcev je izredno bogata in med našimi ljudstvom ne bo šla v pozabo. Aškerčevi verzi na Gustavovem nagrobniku pravijo:

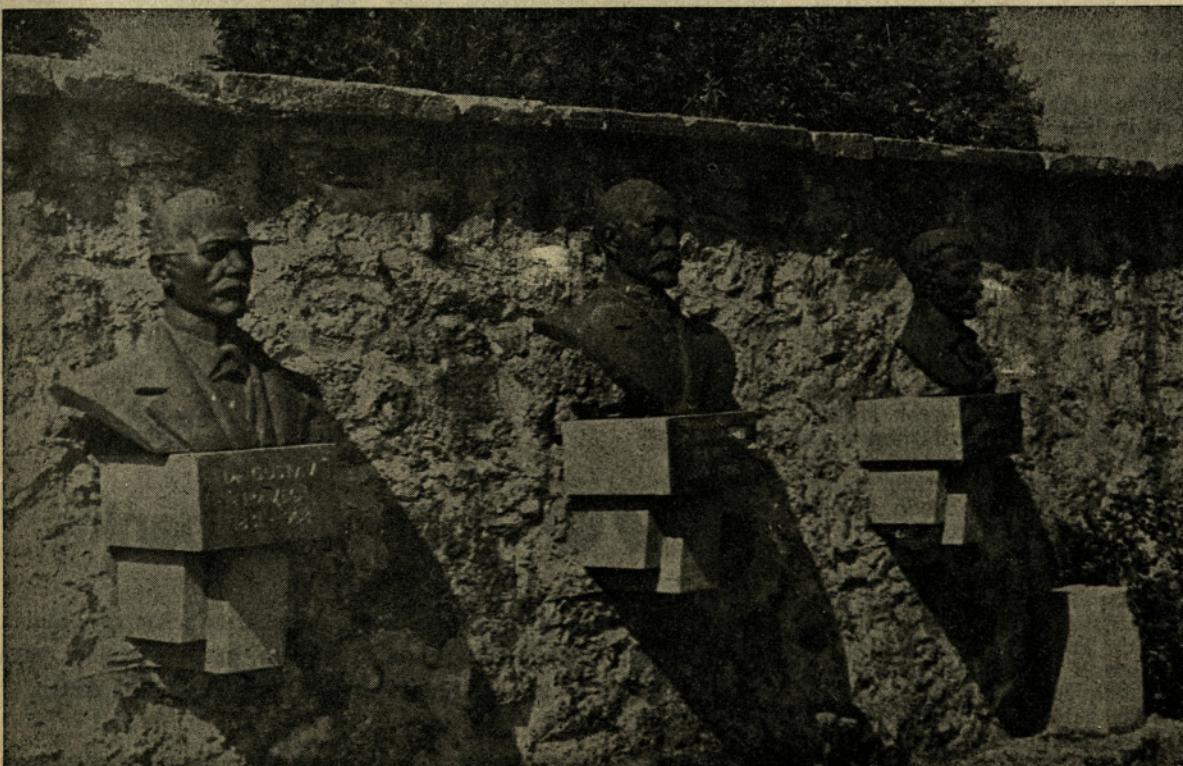
To nisi ti, ki v temni tej gomili, v domače zemlje naše tihem kriliš ležiš molče.

Smrt le telo je tvoje strla, a pesem Tvoja sladka ni umrla z njo vred med nami danes še živiš!

Dokler po svetu hodil bo Slovenec na grobu Tvojem ne usahne venec, tu zelenel in dišal bo navek! Iz srca so privrele melodije, ti nežne polne poezije v rojakov srcih našle so odjek!

Dasiravno je ta epitaf bil namenjen samo dr. Gustavu, ga lahko posplošimo tudi na dr. Benjamina in dr. Josipa, saj so njihove umetnine nenehno prisotne v našem glasbenem svetu.

Zbral in priredil:
Ernest Rečnik

Pridelovanje pšenice

Pšenica je ena najpomembnejših poljščin. Po obsegu pridelovanja je takoj za koruzo, medtem ko ostala žita močno zaostajajo. Do nedavnega smo na našem območju pridelovanje pšenice precej opuščali na račun koruze, ki je bolj ustrezala proizvodni usmeritvi in je dajala večji dohodek. Zaradi vedno večjega povpraševanja po pšenici doma in v svetu, ki je glavno krušno žito in jo uvrščamo med zelo pomembne strateške surovine, so se ekonomski pogoji pridelovanja precej izboljšali. Pridelovanje pšenice je vedno bolj interesantno, poleg tega pa še dobimo en strnišni posevek in upoštevati tudi moramo, da je zelo dobrodošla v kolobarju. Če takoj po setvi posejemo v strnišče zgodnji hibrid koruze, lahko v jeseni pričakujemo 400 q kvalitetne voščenozrele silažne koruze. Za doseganje visokih pridelkov moramo izvajati osnovne agrotehnične ukrepe. Pšenica je najrodovitnejše žito, zato jo sejemo na najboljše njive v kolobarju za okopavinami. Slabo uspeva za drugimi žiti, ravnotako pa je ni priporočljivo sejati pšenice v preorano deteljišče ali celino.

Pšenico praviloma gnojimo samo z mineralnimi gnojili. Kalij in fosfor se le malo izpirata, izboljšujeta pa prezimitev in odpornost na bolezni, zato damo celoten odmerek teh gnojil pred setvijo. Priporoča se, da polovico obroka zaorjemo, polovico pa zabranamo. V jesenskem obroku gnojenja naj ne bo več kot 20 — 40 kg dušika.

Za osnovno gnojenje pred setvijo predlagamo naslednje odmerke gnojil:

400 — 500 kg/ha
NPK 9:18:18 ali
400 — 500 kg/ha
NPK 6:18:18 ali
400 — 500 kg/ha
PK 20:20

Pri nitrofoskalah pazimo, da ne damo ob setvi preveč dušika, manjkajoči fosfor in kalij pa dodamo pri dognojevanju v drugi polovici februarja z ustreznim nitrofoskalam.

Priporočene sorte pšenice za naše področje

Mačvanka, Novosadska rana 2, Zlatoklasa in Libelula.

Na ha posejemo 280 — 330 kg semena.

Pogoji za pogodbeno pridelovanje pšenice:

— Odkupna cena pšenice se oblikuje po dogovorjenih cenah pšenice letine 1983 na območju Jugoslavije. Za leto 1982 je odkupna cena pšenice z všteti premijami 13,50 din za kg.

— Pridelovalec, ki pripelje pšenico na odkupno mesto dobi za pokritje prevoznih stroškov 0,10 din za kg. Pridelovalcu, ki pripelje pšenico v silos žitnopredelovalne organizacije se prizna za prevoz 0,40 din za kg.

— Pridelovalec lahko zamenja pšenico za koruzo v količinskem razmerju 1:1 ali pa v vrednosti 1:1,3 v korist pšenice.

Zamenjava oziroma prevzem koruze je mogoč od sklenitve pogodbe o pridelovanju pšenice do 31. 8. 1983 v skladiščih KK Sentjur.

— Regres za semensko pšenico pripada kmetu v višini 8 dinarjev za kilogram odkupljene

ne pšenice s pogojem, da prodaja 2 kg merkantilne pšenice za kg semenske pšenice, če uresniči pogodbo in odda 2000 kg oziroma zamenja za koruzo pšenice po ha.

— Regres za mineralna gnojila pripada kmetu, ki bodo tudi za leto 1983 sklenili pogodbo o pridelovanju pšenice, za jesensko setev v višini 1 din za kg odane pšenice letine 1982.

— Za pogodbeno pridelovanje pšenice je pridelovalec upravičen do kredita za potrebni reprdoukcijski material.

Ekonomski pogoji za pogodbeno pridelovanje pšenice so zelo ugodni, zato pričakujemo, da se bodo kmetje odločali za pogodbeno pridelovanje pšenice.

Strokovna služba
TOK Sentjur

Priprave na trgatve

Upam, da ne bo odveč, če spomnimo naše vinogradnike na nekatera pomembna opravila pred trgatvijo, ki je tik pred durmi.

Prav gotovo je, da želi vsak vinogradnik pridelati najboljše vino, kajti to mu je povračilo za vložen trud, napore in ljubezen, ki jo je moral dati vinski trti vse leto. Zavoljo tega se je na trgatve potrebno skrbno pripraviti. Le od vestne, pravočasne in strokovne trgatve in predelave grozdja je odvisna tudi kakovost pridelka.

Okvirni čas trgatve izberemo na osnovi priporočil občinskega upravnega organa, ki je pristojen za kmetijstvo. Sicer pa je pravi čas trgatve takrat, ko je grozdje tehnološko zrelo, to pomeni, da so v njem vse žlahtne snovi v pravilnem ali harmoničnem razmerju. Takrat iztisnemo tudi največ mošta iz grozdja. Zorenje grozdja zasledujemo vsakodnevno. Pri tem si pomagamo z merjenjem sladkorja, pa tudi kisline. Včasih je potrebno paziti tudi na količino kisline v grozdju, da se preveč ne zmanjša. Še zlasti pa moramo paziti na zdravstveno stanje grozdja. Če je grozdje močno nagnito, kaže nagnite grozde ali jagode pobrati in posebej predelati ter negovati.

Trgatve opravimo v suhem, po možnosti sončnem vremenu. Poleg prijetnega trganja grozdja tudi ne bo težav z vrenjem mošta. Če nismo pobirali pred trgatvijo, poskusimo vsaj pri glavni trgatvi ločiti gnilo grozdje od zdravega. Še posebno velja to za rdeče sorte, sicer ne bo kakovosti in lepe barve.

Čas trgatve do predelave naj bo čim krajši, da bo manj težav s pridelkom.

Seveda pa ne bo povsod veselo, saj so nekateri vinogradniki imeli skrbi zavoljo mnogih nevesečnosti, kot npr. spomladanske pozebe, toče itd.

Pri trgatvi je seveda zelo pomembna **vinska posoda**, ki mora biti skrbno očiščena. Nečistoča in razne plesni so vzrok kasnejšim napakam in boleznim vina. Plesen z vinskih sodov najprej odstranimo s suho krtačo, zmočimo s suho hladno vodo in šele nato izperemo s kropom. Pripraviti moramo tudi grozdni mlin, stiskalnico, kadi, brente, škafe in ne nazadnje tudi škarje in nože za trgatve. Najvažnejše pri tem je, da preprečimo dotik grozdja in mošta z železom, kajti večje količine železa v moštu in vinu so kasneje lahko vzrok raznim nevesečnostim.

Pri obiranju grozdja pazimo,

da ga ne poškodujemo. Če je grozdje močnejše gnilo, je priporočljivo uporabiti **vinobran**, ki ga trosimo po površini grozdja in sicer približno 10 g na 100 kg grozdja.

Grozdje nato zmeljemo. Pri uporabi grozdnih mlinov pazimo, da jagod in pecljev ne cefrajo, pač pa jagode le toliko stisnejo, da jih odprejo in omogočijo, da izteče grozdni sok.

Grozdje rdečih sort, ki jih uporabljamo za pridobivanje rdečega vina, pecljamo, ker grozdje po mletju pustimo stati na zraku, da se iz jagod izloči barva.

Zmleto grozdje naj se odcedi, nato ga stisnemo v stiskalnici.

Bele mošte je priporočljivo razsluziti, to je najprej sedimentirati nečistočo in nato odtočiti mošt. Pri tem se poslužujemo močnejšega žveplanja, ki povzroča hitrejšo sesedanje. Količine žvepla, ki jih uporabljamo za razsluzenje, so odvisne predvsem od zdravstvenega stanja grozdja in se gibljejo od 70 do 150 mg/l, to je 2 — 4 trakova žvepla oziroma pol do ene in pol vrečke vinobrana na hektoliter mošta. Mošt po razsluzenju pretočimo približno čez 24 ur. Ostanek po razsluzenju naj prevre posebej in ko se to vino očisti, ga čimprej očistimo od preostanka. Po razsluzenju je mošt pripravljen za vrenje. Če je mogoče, si za vrenje priskrbimo čiste kulture kvasic. Vrenje s čistimi kulturami kvasic odločilno prispeva k izboljšanju kakovosti vina. Vinska posoda naj ne bo do vrha napolnjena z moštom, ker ga lahko ob burnejšem vrenju sicer precej odteče. Posodo pred vre-

njem napolnimo do 4/5 vsebine. Na sode namestimo nato vehe.

V neugodnih letih mošte, ki niso dovolj sladki, sladkamo. Mošt sladkamo največ toliko, da bo vino imelo 10 do 10,5 volumenskega odstotka alkohola. Količino alkohola v bodočem vinu si izračunamo tako, da sladkorno stopnjo mošta v odstotkih pomnožimo z 0,6; tako dobimo volumenski odstotek alkohola. Sladkanje opravimo le v moštu, to je tako, da potrebno količino sladkorja raztopimo v moštu in ne v vodi. Za izračunavanje potrebne količine sladkorja moramo vedeti, da potrebujemo za povečanje sladkorne stopnje za en odstotek 1,25 kg sladkorja za 100 l mošta.

Janez ing. Vertačnik

Organizacijski odbor »Ipavčevi dnevi 82« se zahvaljuje za finančno pomoč pri organiziranju te prireditve naslednjim organizacijam in posameznikom:

ljubljanska banka

Tolo, Alpos, KOP, POZD orodje oprema, Lah Alojz — cementinarstvo, Kmetijski kombinat Šentjur, gostilna Kajzer, Milan Lapornik — bife pri mostu, Rečnik Ivan in Koželj Anton.

Da bo na cestah manj krvi

Večja pozornost pri prometni vzgoji občanov — manj krvi na cestah, je osnovno vodilo sveta za preventivo v cestnem prometu občine Šentjur pri Celju. Zato je tudi program svojega dela prilagodil nalogam in obveznostim, ki so mu določene z veljavnimi predpisi o preventivi in vzgoji v cestnem prometu ter se s svojim delom vključil v dejavnost družbene samozaščite. Da pa bi bil dosežen čimvečji uspeh ima svet 5 komisij, ki delujejo po posameznih področjih cestno prometne preventive in imajo prav tako vsaka svoj program dela, katere je potrdil svet, ki tudi koordinira njihovo delo.

Skrb za večjo vzgojo občanov pa ne more sloneti le na SPV ter komisijah, ampak mora dobiti tovrstna skrb širše obeležje. Mora postati ena izmed smeri dejavnosti tako v TOZD in KS. Vsi si moramo namreč prizadevati, da bodo ceste manj krvave, da bo manj žalostnih sprevodov, da bodo zaradi tega bolnišnice manj obremenjene, da bo manj izpadov zaposlenih v DO, da bo manj stolčene pločevine itd.

Zdaj, ko se je začelo novo šolsko leto, pa je seveda treba vso pozornost posvetiti otrokom, še posebej prvošolcem. Zaradi tega se je SPV s komisijo za vzgojo v VVO in osnovnih šolah ter Postajo milice Šentjur v prvih dneh šolskega leta prizadeval, da bi omogočil šolarjem čimvarnejše poti v šolo in domov ter njihovo čimvečjo varnost. Tako je bila pri vseh šolah v občini pregledana cestno-prometna signalizacija in na pomanjkljivosti opozorjene pristojne službe, da te čimprej odpravijo, prvošolcem so bile razdeljene rumene rutice, prve dni šolskega leta so bili na nevarnejših mestih delavci PM, predstavniki SPV, v centru Šentjurja pa tudi pripadniki NZ. To so bile le preventivne akcije, katerih je v programu še veliko, delavci PM pa so v teh dneh in bodo tudi v bodoče poostreno nadzirali promet, zlasti primerenost hitrosti vožnje voznikov avtomobilov, saj se morajo le-ti predvsem v bližini šol, vrtcev in drugih podobnih ustanov posebej zavedati povečane nevarnosti. Če bomo povsod tam, kjer lahko pričakujemo otroke na cesti ali ob njej, vozili še bolj pazljivo, bomo lahko preprečili marsikatero nezgodo, pa čeprav po črki zakona morda zanjo niti ne bi bili odgovorni. Vedno se moramo zavedati, da otrok, predvsem mlajši, še ni sposoben objektivno ocenjevati nevarnosti in marsikdaj zatopljen v igro, na previdnost pogosto tudi pozabi. Prav zato pa na previdnost ne sme nikoli pozabiti odrasel in zrel voznik.

Otroci se morajo seveda varovati tudi sami, mi pa jih moramo naučiti, da se bodo znali varovati, zato morajo pri vzgoji otrok sodelovati zelo tesno prav vsi njegovi vzgojitelji, kot so vzgojiteljice v VVO, učitelji v šolah in starši. Vzglede slednjih je vsekakor najučinkovitejšo vzgojno sredstvo. Kaj pomagajo vsi dobri nauki o pravilnem prečkanju ceste, če takrat, ko hodi-

mo z otrokom, prečkamo cesto kjerkoli, kakorkoli in kadarkoli, češ: »Naj kar avtomobilist pazi, da nas ne bo povozil.« Pri tem niti ne upoštevamo, da se avtomobil ne more ustaviti na mestu, ampak je za to potrebna daljša ali krajša zavorna pot, kar sicer kot vozniki zelo dobro vemo, ko pa se prelevimo v pešca, pa vse to prepogosto pozabimo.

Ob slabih vzgledih bo otrok

ravnal tako ali pa še bolj nepravilno in nespametno tudi takrat, ko ne bo pod nadzorstvom odraslih.

In komu bomo tedaj očitali krivdo, če se bo otrok zaradi takega ravnanja, kakršnega smo ga sami naučili s svojim slabim vzgledom, zapletel v prometno nesrečo, ki mu bo lahko zapustila trajne posledice ali ga bo stalo celo življenje. Verjetno vzgo-

jiteljem v VVO in učiteljem oziroma mentorjem prometne vzgoje, ki se s tihim in vztrajnim delom trudijo, da bi pripomogli k temu, da se vedno več učencev izšola za pravilno ravnanje v prometu, vsekakor ne.

Zato kot starši premislite, če ste naredili za otrokovo prometno varnost vse, predvsem pa:

- ali ste mu vzgled pravilnega ravnanja na cesti kot vozniki, kolesarji in pešci,
- ali ste izbrali za svojega otroka najbolj varno, če tudi daljšo pot do šole in nazaj in ali ste ga dovolj dolgo spremljali na tej poti,
- ali ste ga kdaj vprašali, če ima izkaznico o opravljenem kolesarskem izpitu in pregledali izpravnost kolesa, prej ko se je z njim odpeljal,
- ste kdaj pomislili na to, da bi ga ob zmanjšani vidljivosti oblekli v svetlejša oblačila, ali mu pripeli svetleč obesek (ki je po 52. členu zakona o varnosti cestnega prometa obvezen) in s tem omogočili, da bi ga vozniki avtomobilov prej opazili,
- ste kdaj pogledali svojega prvošolčka predno je odšel v šolo ali ima okoli vratu rumeno rutico in
- ali ste ga kdaj poučili, da ne teka, skače in se ne igra na cesti oziroma, da ni cesta poligon za spretnostno vožnjo itd.

V kolikor ste si vzeli čas in ga na vse to opozorili, s svojim pravilnim ravnanjem pa mu dali vzgled, ste s tem veliko pripomogli k prometni varnosti vašega otroka, saj je zdrav otrok vsekakor največje bogstvo vsake družine in hkrati družbene skupnosti.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu

Praznik KS Kalobje

Letošnje praznovanje krajevnega praznika KS Kalobje, se je kljub slabemu in deževnemu vremenu, srečno izteklo.

Slavnostni program je spremljalo precej manj udeležencev kot prejšnje leto, vendar je s svojo bogato vsebino popestril praznično vzdušje. Moški pevski zbor »Skladatelj Ipvavce« pa je s svojimi lepimi in melodičnimi pesmimi ogrel prisotne.

V začetku programa je predsednik odbora za izgradnjo telefona pri KS Kalobje tov. Janko Cerkenik s klicem v svet, otvoril novozgrajeno telefonsko omrežje. Za to svečanost smo za sobesednika izbrali predsednika RK SZDL tov. Franca Šetince, ki se je vabilu z veseljem odzval in pozdravil vse prisotne.

V svojem govoru je pohvalil prizadevanje širše DPS in krajanov Kalobja, da so zgradili omenjeno omrežje, ki bo pripomoglo, da bodo mladi raje ostajali na kmetijah, saj so le-te sedaj povezane z ostalim svetom.

Priznal je, da mu je lanski, čeprav kratek obisk, ostal v lepem spominu in obenem obljubil, da se v naš kraj še kdaj vrne.

Govor tov. Franca Šetince so vsi prisotni burno pozdravili z dolgim aplavzom.

Po končani krajši slovesnosti, je spregovoril direktor PTT podjetja Celje tov. Dane Rinc in v svojem govoru pozdravil tesno sodelovanje KS in PTT, z željo, da se v nadalje tudi nadaljuje in krepi.

Poleg kopice navedenih tehničnih podatkov, se je zahvalil tudi krajanom za izkazano pomoč pri gradnji tt-mreže.

V nadaljevanju je dejal: »Krajevno kablensko omrežje Kalobje ima okoli 5000 m primarnega in ravno toliko razvodnega omrežja, vključeno bo 31 telefonskih naročnikov, kar zadošča oz. pokriva 80 % potreb celotne KS. Investicija je veljala 1.678.554,40 din, od tega so največji deleži prispevali krajanje, nekaj pa tudi KS Gorica pri Slivnici in SO Šentjur ter LB s kreditom, za katerega vemo, da ga je v današnjih zaostrenih pogojih gospodarjenja, že skoraj nemogoče dobiti.«

Naj dodam, kar v govoru direktorja PTT Celja, ni bilo omenjeno, da je posamezen priključek krajana Kalobje, stal z nje-

govim delom in materialom ter finančno udeležbo 70.000 din. Opravljeno je bilo približno 6500 delovnih ur, da ne opisujem požrtvovalnega dela in neprikazanih materialnih stroškov, ki jih posamezniki niti niso evidentirali.

Vesel podatek je tudi, da ima naša KS v povprečju indeks 22 telefonov na 100 prebivalcev, kar verjetno tudi ni zanemarljiv podatek in je med najvišjimi v občini Šentjur. Še eno lepo lastnost ima zgrajeno omrežje, poživilo je sodelovanje s sosednjo KS Slivnica, kar pa naj bi prešlo tudi v navado na druga področja, ki so v obojestranskem interesu.

Po končani slovesnosti je delegacija položila na grobnico padlih borcev NOB venec.

V nadaljevanju programa je spregovoril predsednik sveta KS tov. Jože Magdalenc, ki je orisal delovanje KS v preteklem letu in aktivnosti ter delo organov, ki jih čaka v prihodnje.

Precej pohvale je bilo izrečeno na boljše sodelovanje in aktivnosti pri delu v organih KS, ter na velik odziv krajanov na letošnjih volitvah, kar nedvomno dokazuje v politično trdnost in neomajno pripadnost krajanov samoupravni in socialistični ure-

(nadaljevanje na 10. strani)

ditvi, neuvrščene Jugoslavije.

Kritično pa je ocenil delo na izgradnji vodovoda in modernizaciji ceste Jezerce-Kalobje.

»Predvsem si želimo več pomoči in posluha širše DPS v občini, na vseh področjih, posebej pa v premagovanju težav nerazvitosti ter v reševanju komunalne problematike,« je dejal predsednik sveta KS.

Pozdravil je tudi vzpostavljene vezi s pobrateno KS Velike Lašče, z željo, da se poglobijo na vseh področjih.

Za požrtvovalno delo in nesebično pomoč pri delu KS in njenih organov je predsednik zbora delegatov KS tov. Franc Blatnik, podelil letošnja priznanja KS, društvu in posameznikom: OO ZSM Kalobje, Jožetu Magdalenču, Elici Vodeb, Dragu Erjavcu in Jožetu Vengustu.

Predsednica KK SZDL Kalobje tov. Elica Vodeb pa je podelila priznanja OF z bronasto značko, za aktivno družbenopolitično delo: Gasilskemu društvu Kalobje, Alojzu Percu, Rudiju Seliču, Mihaelu Vodušku in Ferdu Pušniku.

Predstavniki pobratene KS Velike Lašče pa so KS podelili priložnostna darila, v spomin in izpodbudo po nadaljnem sodelovanju obeh KS. Povabili so delegacijo naše KS, da jih obišče ob priliki praznovanja praznika KS, ki bo 19. 9. 1982, da tam proučijo vse možnosti nadaljnega dela.

Tudi GD Kalobje je ob 15-let-

nici obstoja dodala programu praznični vtis. V kratkem govoru je predsednik društva tov. Franc Šafran omenil prizadevanja in delo društva v tekočem letu in se opravičil vsem prisotnim, ker društvo zaradi pomanjkanja finančnih sredstev ni bilo zmožno nabaviti motorne brizgalne. Zato se je obrnil k vsem udeležencem s prošnjo, da pomagajo pri zbiranju finančnih sredstev, za nabavo le-te, saj bo le tako mogoče izboljšati požarno preventivo v kraju. Za konec programa je predsednik OGZ Šentjur tov. Martin Cmok, podelil dva odlikovanja in več značk za dolgoletno službovanje, vsem zaslužnim in aktivnim članom društva.

Vsi udeleženci so kasneje sodelovali še pri otvoritvi zasebne

trgovine Anice Šafran, katero je otvoril predsednik IS SO Šentjur tov. Ivan Jager, ter v svojem govoru opisal dolgoletno potrebo za tovrstno dejavnost na Kalobju ter prizadevanja lastnice, da je ta trgovina tudi na ta dan tudi odprta. Njegov prijeten govor so vsi udeleženci nagradili z burnim aplavzom.

Po ogledu prostorov trgovine, se je slovesnost nadaljevala s tovariškim srečanjem, ki se je zavleklo pozno v noč.

Praznik KS Kalobje je torej za nami, vabim vas, da nas drugo leto znova obiščete, mi pa se bomo potrudili, da bomo pripravili pester program, katerega bomo proslavili z novimi delovnimi dosežki, ki naj bodo v korist vsem krajanom in širši DPS.

Janko Cerkvenc

da so temelje večini sedanjih šentjurskih gospodarskih organizacij postavili obrtniki.

Značaj obrti v zadnjih dvajsetih letih se je seveda spremenil. Prevladuje proizvodnja, usiha pa storitvena obrt — potrebe prebivalstva so se s časom spremenile, čemur se je prilagodila tudi obrt. Tovarne konfekcije in obutve vseh vrst so neusmiljeno izpodrinile krojače, šivilje in čevljarje — ob tem obstoja sila skromna možnost za popravilo obleke in obutve.

Eksplodira gradbene dejavnosti v obdobju zadnjih dveh desetletij je porajala izredno veliko število avtoprevoznikov in hkrati obrtnikov s stroji za zemeljska gradbena dela. Od skupnega števila 210 obrtnikov je teh nad polovico.

Število obrtnikov je v porastu:

Leta 1969 je bilo v občini 62 rednih in 22 popoldanskih obrtnikov.

Leta 1982 je bilo že 210 rednih in 42 popoldanskih obrtnikov.

Razen nosilcev obrti je v njej zaposlenih že 156 delavcev; k temu številu moramo prišteti še 27 učencev v gospodarstvu. Navedene številke nam povedo, da je zasebna obrt v porastu in da se pojavljajo povsem nove zvrsti, kot so plastičarji, izdelovalci opeke, mehaniki, rezkarji, strugarji, električarji in vrsta kovinarjev.

Razpredelnica obrtnikov po strokah:

1. gostinci	22
2. avtoprevozniki	83
3. zemeljska gradbena dela	28
4. razne druge dejavnosti	77
Skupaj:	210

Od leta 1979 so obrtniki združeni v občinskem obrtnem združenju. Najvišji organ združenja je skupščina, ki šteje 43 delegatov. Izvršni odbor šteje 15 delegatov.

Združenje ima svoje pisarniške prostore v stari stavbi občine in zaposluje sekretarko, ki opravlja administrativna dela združenja.

Ernest Rečnik

Razvoj obrtništva v Šentjurski občini

Šentjur in Planina sta bila v 14. stoletju povzdignjena v trga. S tem se je v njih osredotočilo nekoliko več prebivalstva, ki se je v prvem času poleg kmetijstva bavilo tudi z obrtjo. Seveda so bili obrtniki tudi v drugih krajih, vendar so ti v glavnem pokrivali potrebe lastnega kraja. Trški obrtniki so imeli boljše pogoje za prodajo svojih izdelkov, saj so prihajali tja vaščani na sejme, na sodnijo, davkarijo, trgovino itd. Trški obrtniki so počasi opuščali kmetijstvo in se ukvarjali samo z obrtjo. Dosti je bilo slučajev, da so posamezniki imeli več obrti — gostilničar je bil tudi mesar, pek, trgovec itd.

Ob hitro tekoči in hudourni Kozarici, ki je pritok Voglajne, je bila vrsta mlinov in nekaj žag venecijank (Celestin, Šolinc, Ferlež, Mastnak, Leskošek, Salobir in drugi). Na Voglajni je bil največji Novakov mlin, kjer so imeli tudi žago, mlin je bil tudi v Črnolici (Arčan in se drugi), pa dva na potoku Slom in Fidlerjev mlin na Pešnici. Verjetno je bil najstarejši Ungerjev mlin v Dolecu. Z malo izjemami so vsi ti mlini že opuščeni.

Lončarji so bili pri Primožu, v Novi vasi in Črnolici (Fidlerji, Pahovec, Štante, Kroflič). Ti niso zadovoljevali le krajevnih potreb, temveč so vozili svoje izdelke na sejme daleč naokoli. Prav tako je prodajal na sejmih svoje proizvod klobučar Florijan. Tam, kjer sta v Vrhnem na Vog-

lajni mlin in žaga, je bila včasih usnjarna — izdelovali so podplate. Od takrat tudi ime Podplaškov mlin, to je pri Novakovih. Usnarji in barvarji so bili v Šentjurju (Hrastnik, Slapšak). V Loki pri Žusmu so bili steklarji; naselje Glažuta v Loki ima po steklarjih svoje ime. Tudi Dramlje so imele steklarje. Lesno oglje so »kuhali« na Resevni, Dobju, Loki, Planini in še drugod, kjer je bil les. Kamenarji, ki so izdelovali kamne za mline in žrmlje, so bili v Podgorju (Slomšek, Žekar, Zdolšek, Leskošek).

Gostiln je bilo največ v Šentjurju, kar 14 in nekaj manj na Planini — seveda jih tudi ni manjkalo v ostalih naseljih. Mlekarne so bile v Šentjurju, na Planini, Loki, Ponikvi, Slivnici, Dobju (Ferlež, Bratec, Stanič, Kranjc). Več je bilo tudi pekarn in to v Šentjurju, na Ponikvi, Slivnici in Planini. Znani so bili podkovski kovači Ceraj v Stopčah, Modic pri Primožu in Jagodič na Planini. Ključavničarja Kos in Mackošek sta dolga leta opravljala drobna kovinska dela. Manjkalo tudi ni frizerjev, sedlarjev, kolarjev, mizarjev, tesarjev, zidarjev, kleparjev, čevljarjev, krojačev, šivilj itd.

Posebno mesto gre šentjurskim obrtnikom, ki so izdelovali poljedelske stroje. To so bili žitni in sadni mlini, vejavnice, mlatilnice itd. Svoje izdelke so prodajali po vsej Sloveniji in tudi na Hr-

vaškem. Te stroje so izdelovali Josip in Ivan Čretnik ter Oset Franc. Ti so imeli že precejšen strojni park, ki je bil po osvoboditvi nacionaliziran. Ta strojni park in delavci, zaposleni pri teh obrtnikih, so dali osnovo za »Poljostroj«, to je prve majhne tovarne za izdelavo poljedelskih strojev v Šentjurju; iz Poljostroja se je razvil današnji ALPOS, ki zaposluje sedaj okoli 700 delavcev.

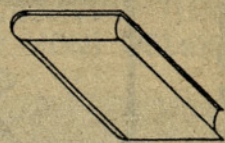
Iz čevljarke delavnice, last Salej Miloša, se je na pobudo takratnega predsednika občine Petra Hlasteca začelo razvijati obrtno komunalno podjetje, v katerega so se vključili vsi takratni čevljarji (Jug, Kramp, Škornik) z vsemi zaposlenimi. V Komunalno podjetje so se vključili še mesarji, peki, mizarji, zidarji, soboslikarji, tako je bilo tam skupaj zaposlenih nad 130 obrtnikov. Razvoj je šel svojo pot in iz Obrtno komunalnega podjetja sta se razvili dve močni gospodarski organizaciji in to TOLO, to je tovarna lahke obutve, ki zaposluje sedaj okoli 400 delavcev in KOP, to je komunalno obrtno podjetje, ki zaposluje okoli 80 delavcev.

Na isti način so se združili v krojaško zadrugo krojači (Podplatan, Travner, Drešček, Čerček in drugi). Iz te zadruge se je razvila sedanja delovna organizacija MODA, ki zaposluje okoli 130 delavcev.

Vsi navedeni podatki kažejo,

Celjsko gledališče pred novo sezono 82 - 83

10 1982

24. septembra bo Slovensko ljudsko gledališče Celje odprlo vrata v novo gledališko sezono. Uprizorilo bo šest premier tako kot vsako leto, v gosteh pa bo za ves abonmajski cikel še Primorsko dramsko gledališče. Septembra bo torej prva premiera, svetovna gledališka uspešnica AMADEUS agleškega dramatika Petra Shafferja. Avtor je postavil na oder zgodbo o dvornem skladatelju Salieriju in Mozartu. Prvi je bil čaščen in priznan muzikus, sicer pa brez talenta in ustvarjalne sile, zato pa častilakomen in zavirljiv, neredkokdaj pa edini, ki je na avstrijskem dvoru spoznal pravo veličino in vrednost Mozartovega genija. Pripoveduje se, da je Salieri zastupil Mozarta in da je sploh bil kriv njegove prerane smrti. O tem nam komično srhljivo, dramsko izredno učinkovito pripoveduje ta odrska pripoved. Pripoveduje nam o Salierijevem strahu, o načrtnem in sistematičnem onemogočanju mladega, muhastega, včasih infantilnega, a prvega svobodnega umetnika našega časa, Mozarta. Delo režira Dušan Mlakar.

Sledilo bo RAJANJE Arthura Schnitzlerja, delo, ki je vse do letošnjega leta bilo na razpolago le kot branje, za uprizorjanje v gledališčih pa je imelo avtorjevo prepoved. Nemara bo »Rajanje« v Celju sploh prvič v Jugoslaviji, vsekakor pa na Slovenskem (tako kot tudi vsa v tej sezoni načrtovana dela). Schnitzler nam v desetih zaporednih prizorih daje prerez skozi ljubimkanje različnih plasti meščanskih slojev na prelomu našega stoletja. Schnitzler variira slike tako, da gre vedno nekdo iz prejšnjega para v naslednji par, dokler se zadnji člen v tem rajanju ne sreča na koncu s partnerjem iz prvega para. Krog rajanja je zaključen. V času nastanka je delo sprožilo vrsto škandalov. Meščanska družba se pač ni marala soočiti s svojo lastno zrcalno podobo in je dala igralce in direktorje, ki si je usodila uprizoriti tako pohujšljivo delo, na javni pranger. Delo režira Franci Križaj.

Za otroke bo na sporedu MAGNETNI DEČEK Milana Dekleve. To besedno igrivo delo bo postavila na oder Helena Zajc, sicer znana po priljubljenih lutkovnih predstavah. V »Magnetnem dečku« bodo otroci našli sebe, v glavnem junaku Netku pa svoji občutljiv, nenehno izpostavljeni svet. Neprivlačni anti-junak Netek postane s pomočjo elektronskega čarodeja Magnetek in če se je prej na skrivaj tiho tapil v otroška srca, odpre zdaj na široko vrata gledališkim čudežem.

Ob SREČANJU NA OSOJAH in MAGNETNEM DEČKU še ena slovenska NOVITETA, o kateri pa za zdaj še ne moremo in ne smemo kaj več izdati kot to, da se nam obeta razveseljivo gledališki dogodek.

SREČANJE NA OSOJAH Alenke Golievščkove bo zanimiv in vznemirljiv poizkus ljudske igre, ki oživlja na poseben način slovenska ljudska izročila. Čas 15. stoletja. Vodi nas v svet usodnosti in urokov. Junaku igre je dano, da si zaželi, kar hoče. In zaželi si preveč. Veseli raj — spominja nas na srednjeveške freske — se sprevrže v smrtni ples, ki mu ni moč uiti. Tako delo, ki izvira iz motivike slovenskih ljudskih balad, poseže v temeljna človekova spoznanja, hkrati pa nam z odrskim pristopom odpira svet neke »nove navipe«. Delo bo s pomočjo dramaturga Dominika Smoleta režirala Meta Hočervarjeva.

Makedonski pisatelj Goran Stefanovski nas s svojo dramo LET NA MESTU popelje v leto 1878, v Makedonijo, v čas narodnih uporov in prebujanja narodne

dnosti in urokov. Junaku igre je dano, da si zaželi, kar hoče. In zaželi si preveč. Veseli raj — spominja nas na srednjeveške freske — se sprevrže v smrtni ples, ki mu ni moč uiti. Tako delo, ki izvira iz motivike slovenskih ljudskih balad, poseže v temeljna človekova spoznanja, hkrati pa nam z odrskim pristopom odpira svet neke »nove navipe«. Delo bo s pomočjo dramaturga Dominika Smoleta režirala Meta Hočervarjeva.

Vsa dela bodo prvokrat uprizorjena na Slovenskem. Gledališče se nanje temeljito pripravlja, tako da lahko pričakujemo prav lepo in razveseljivo sezono.

Vsa dela bodo prvokrat uprizorjena na Slovenskem. Gledališče se nanje temeljito pripravlja, tako da lahko pričakujemo prav lepo in razveseljivo sezono.

Vtisi iz ZMDA Vlasina '82

Teden dni, kolikor sem bila letos z brigadirji MDB »Miloš Zidanšek« iz Šentjurja, ki so bili na zvezni mladinski delovni akciji »Vlasina '82« v Srbiji, je napravil name izreden vtis. Pred prihodom v brigado nisem niti sanjala, kaj šele verjela o vzdušju, kakršno je bilo v brigadi, in kar hudo je bilo, ko smo se morali po enem tednu prijetnega življenja z mladimi iz naše občine in cele Jugoslavije s solzami v očeh posloviti. Če bi bila to vedela prej, bi v brigadi ostala do konca, tako pa so me čakale nove obveznosti.

Brigadirjev iz naše občine je bilo 36, z nami pa je bilo 10 brigadirjev iz mesta Plandište v Vojvodini. Brigadirji so se med seboj odlično razumeli, tako v brigadi kakor tudi z ostalimi šestimi brigadami, ki so bile v naselju ZMDA Vlasina 82. Komandant brigade je bil izkušen mladinec in brigadir iz OO ZSMS Ponikva Cvetko Gajšek, ki je skupaj s svojimi brigadirji iz štaba odlično vodil brigado.

Dela so se odvijala na pogozdovanju. Delovni dan je bil za mlade brigadirje zelo naporen. Čeprav so vstajali že ob štirih zjutraj in se vozili na več kot dve uri oddaljeno traso, kar jih je prej utrujalo, so se vedno znova zagrizli v delo in močno vihteli krampe, dekleta pa so pridno sadila cel dan, kot da so šele pričeli delati. Takrat, ko so bili najbolje utrujeni, so zapeli, da se je slišalo tja do bolgarske meje. Tudi ko so se vračali vsi izmučeni, jim ni zmanjkalo volje do šale in pesmi. Tako se znajo zabavati in peti res samo brigadirji, dobri mladinci, ki vedo, zakaj delajo, mladinci brigadirji, ki gradijo naš boljši jutri.

Brigadirji so bili aktivni tudi v društvenih aktivnostih, sodelovali so v raznih krožkih, ki so bili organizirani v naselju, v družbenih aktivnostih, proslavah in družabnih večerih.

Samoiniciativno so brigadirji organizirali tudi prvi udarni dan, ravno na dan vstaje slovenskega naroda. Bil je zelo uspešen. Za udarni dan so se brigadirji odločili zato, da bi s tem pokazali pripravljenost z delom boriti se za stabilizacijska prizadevanja v

naši družbi. Lepo, a hkrati ponos je biti brigadir, posebno ob dviganju in spuščanju zastave. Takrat zaslišiš rezultate tistega dne in himno, ki zadoni po naselju. Vse skupaj te navdahne s posebnim ponosom, spomniš se povojnih časov, časov, ko so skojevci in ostala mladina delali na akciji Šamac — Sarajevo, Brčko — Banoviči idr. Takrat si rečeš: »Nadaljeval bom njihovo delo!«

Čeprav postaja mladinsko prostovoljno delo vse bolj pomembno, se premalo zavedamo, da MDA predstavljajo in dokazujejo pripravljenost mlade generacije, da na prostovoljni osnovi pomaga graditi in utrjevati materialno osnovo naše družbe na kar najbolj human način. Zato je sila žalostno, da v občini, kakršna je Šentjur, v kateri občani dobro poznajo pridobitve mladinskega prostovoljnega dela, ko nam že celo desetletje pomagajo pridne roke brigadirjev na Kozjanskem, nazadnje pa imamo težave pri vključevanju mladine na MDA. Probleme delajo tako starši kakor tudi delovne organizacije, ki hočejo na akcijo poslati le najslabše delavce. Seveda jim to letos ni uspelo, kar kažejo veliki uspehi brigade. Prav tako pa tudi mladi sami delajo dosti problemov, saj premalo poznamo brigadirsko življenje, ali pa nam gre v današnji družbi že predobro, da bi se učili dobrih in humanih stvari, saj imamo vsega preveč.

Spremeniti moramo napačno mnenje o brigadirjih in brigadirskem življenju, ki ga imajo nekateri ljudje. Zaradi tega nastanejo problemi pri kadrovanju. V brigadi ne le, da se dela, ampak se kuje bratstvo in enotnost, tovarštvo, humanost, pri mladih pa se izoblikujejo tudi določene navade, izredno pomembne za uspešen razvoj samoupravne družbe.

Kot je že bilo omenjeno, je bila letos brigada izredno uspešna. Za izredne uspehe pri delu so bila podeljena tudi odlikovanja. Prejemniki visokega odlikovanja, udarniške značke za izredno požrtvovalno delo, so prejeli: Ula-ga Samo, Esih Jože, Štor Igor, Cestar Štefan, Šamec Franc, Pe-

ter Roman, Kukovič Branko, Pšeničnik Franc in Jamčimovski Zvonko. Prejemniki pohval so bili: traser Jezernik Nino, Matuš Danilo, Vodeb Zvonko, Kovačič Stanko, Toševski Jovica, Popovič Gordana in Stankovski Vladimir.

Zaradi izrednih zaslug so bile podeljene tudi zlate in srebrne značke. Zlato značko so dobili: Gajšek Cveto, Debeljak Branko in Petrovič Srđan, srebrne pa: Polajžer Slavica, Ocvirk Brigita, Selič Majda, Vučimilović Ankica in Polšak Ciril.

Verjetno pa bi ostalim brigadirjem napravili veliko krivico, če ne bi omenili, da so za velike uspehe brigade zaslužni prav vsi brigadirji, tako, da se je bilo težko odločiti, kdo od posameznikov naj bo odlikovan. Za vse brigadirje, njihov trud in prizadevanja je brigada »Miloš Zidanšek« iz Šentjurja za največ prvih mest, odličnih rezultatov na trasi, v družbenih aktivnostih in za posebne zasluge pri krepitvi bratstva in enotnosti prejela »Trak akcije«, najvišje priznanje v Srbiji, »Goranovo plaketo«, prehodno zastavico akcije in je bila predlagana za najvišje priznanje mladinskega prostovoljnega dela v Jugoslaviji plaketo »Veljka Vlahoviči«.

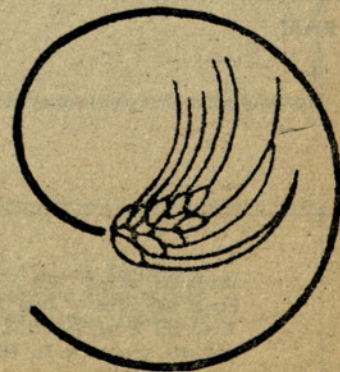
Priznanj so bili veseli vsi brigadirji kakor tudi organizator brigade, Občinska konferenca Šentjur. Uspeh pa pomeni tudi obvezo celotne družbenopolitične skupnosti, da se vnaprej loti še temeljitejših priprav in izbora brigadirjev.

Ponosni so lahko vsi starši in delovne sredine, ki so brigadirje kadrovali, na mlade ljudi, ki ponosno hodijo dalje po poti začrtanega dela tovariša Tita.

Ne glede na uspeh pa je vendarle najpomembnejše, da so se vsi vrnili živi in zdravi, polni lepih spominov, kljub težkemu delu, bogatejši za nove izkušnje.

Ni naključje, da je marsikomu ob slovesu pritekla solza in z brigadirskim ZDRAVO so se brigadirji s težkim srcem poslovili in si obljubili, da se prihodnje leto ponovno srečajo.

Jožica Kristan

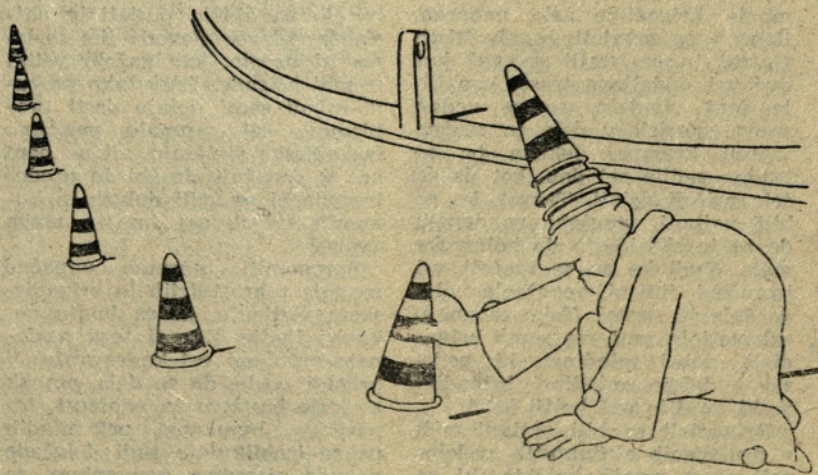

NAGRADNA KRIŽANKA

		PRIPO- MOČEK ZA TEHTANJE		ODŽAGAN KOS DEBLA	BRODAR SREČO	MOZOLJA VOST	OČALA	BRITAN- SKI OTOK	KOSITER	ROPAR			
		STROKOV- NJAK ZA URE- JANJE MEST		PROSTOR ZA TISKANJE		OBMEJNO MESTO NA KRASU		PRVA ŽENSKA		PUŠČAVA V ČILU			
SESTAVA V. V.	VRSTA ZUŽELKE	GLINA ILO			DEL OBRAZA TERMIN				SORODNI- CA ZEMLJE- VID				
POMEN ŽIVLJENJA					NECITLI- VA ČRKA OBV. AGEN. ZDA				DEL HIŠE				
USEDEK V SODU			ŽELEZ IZDELEK ŽIVALSKI ZOB				PERJE PRI REPI ZADETEK		TURSKI VELIKAŠ VEZNIK				
PLANIN- SKI DOM			PRAV- TISTI MODNI USTVARJAL				LITIJ RDEČI KRIZ		ALEKSA CANKOV				
SLOV. PEVKA PINTERIČ					TV. ZASLON ONEILL EUGENE				KEM. ZNAK ZA TANTAL NATRIJ				
NAMES- TNIK V DUHOV. SLUŽBI.			VASTA ANTILOPE OBRAZ MOŠKEGA OBRAZA						MUTAST SLOV. PIS. FERDO				
ŽENSKO IME			AFRIŠKI LES KESANJE				VANDA GERLOVIČ USNJE		OSVEŽILNA PIJAČA SVIT				
SLOV. PISATEL IVAN					OBVESTI- LO NAZNANI- LO				DUDJEV BRANI- SLAV		OSEBNI ZAIMEK PEROCI		
		TOVAR- NA V KAMNIKU						ČEŠKI PISATEL BOHUMIL					
		EGIPTOV- SKI BOG						ANTON KOROŠEK		PREDLOG			

NAGRADNE KRIŽANKE
OBJAVLJENE V »NOVI TED-
NIK« 12. AVGUSTA 1982

LOKA PRI ŽUSMU, PRAZNIK
OBČINE, KOTENINA, LIT, SEV,
ŠG, LETE, KM, ILIANA, PAKT,
ARMENKA, OMAR, TIARA, AR,
POBALIN, RONO, KIKS, NA-
PAKA, ANAM, AVALA, RE,
AINU, TETA, PELOPONEZ, TE-
TRAGON, ARAGONIT, ANA-
GRAM

NAGRAJENCI

- MARTA DRUGOVIČ,
Na otoku 13/II, 63000 Celje
  - TRUPKOVIČ IVAN
EMO — Sentjur
  - JOŽICA KRESNIK,
Store 128, 63220 Štore
- Nagrajenci dobijo nagrade po pošti.

Glasilo UTRIP izdaja Občinska konferenca SZDL Sentjur pri Celju v nakladi 4.500 izvodov.

Uredniški odbor: Glavni urednik Hinko Pap; odgovorni urednik Goce Kalajdžiski; Jano Kogovšek — splošna problematika — mentor dopisnikov; Franc Škoberne — delo KS in OZD — fotografije; Drago Mackolek, Bojan Batistič; lektorstvo — Danica Herič. Naslov uredništva: Ulica Dušana Kvedrova 2, tel. 741-371, ž. rač. 50770-678-45153 OK SZDL Sentjur pri Celju. Tisk: TOZD »Papirkonfekcija« Krško. Oproščeno temeljnega davka od prometa proizvoda št. 745-15/9-1978. Fotografij in rokopisov ne vračamo.